

οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἔχουσι, ἄδικον γάρ ἐστι τὰ μὲν ἐλάττωσιν ἔχοντα εἶδη λαβεῖν πάντα τὸν κύριον Σίμωνα, τὰ δὲ τοῦ χαράγματος μηδεμίαν ἐλάττωσιν ἔχοντα, ταῦτα δέξασθαι τὸν Χαρσειανίτην, καὶ οὕτω γὰρ οὐ λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς περιουσίας τῆς ἰδίας θυγατρὸς κατὰ νόμους· διέγνω· τοίνυν καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, λαβεῖν τὸν κύριον Σίμωνα ἀπὸ τοῦ Χαρσειανίτου τὸ τρίτον τῆς καθόλου περιουσίας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ἡγούσιν τῶν θεωρέτρων τῶν νομφικῶν αὐτῆς καὶ τῆς πραικῆς καὶ ἀπὸ τοῦ χαράγματος ἢ τὰ γ' ὑπέρπουρα ἢ εἶδη, ὡς ἔχουσι νῦν τιμῆς. ἐπεὶ δὲ προσβάλετο ὁ Χαρσειανίτης, ὡς πρὸ δέκα μηνῶν δέδωκε ταῦτα πρὸς τὸν τιμώτατον μέγαν σκευοφύλακα, διέγνωμεν, ὡς εἰ μὲν καταδοχῇ τοῦ κυρίου Σίμωνος ἔλαβεν αὐτὰ ὁ μέγας σκευοφύλαξ, ὀφείλει στέργειν αὐτὸ ὁ κύριος Σίμων· εἰ δὲ μόνος αὐτὸς ἔπραξεν, ὃ ἐποίησε, ζητεῖ δὲ νῦν ὁ κύριος Σίμων τὸ δίκαιον αὐτοῦ, ... τιμηθῆσονται, ὅτε ταῦτα παραλαμβάνει αὐτός. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέομαι καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXXXIV. Sine anno.

Exhortatio ad clericum insulae Cretae.

† Οἱ κατὰ τὴν περιώνυμον καὶ εὐνομοωτάτην νῆσον τῆς Κρήτης εὐρισκόμενοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ καὶ πνευματικοὶ ἄνδρες καὶ ἀπλῶς πάντες ἱερωμένοι, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις ὑμῖν ἅπασιν εἶη ἀπὸ θεοῦ καὶ εἰρήνη. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισε καὶ ἐπληροφόρηθη παρὰ πολλῶν τῶν αὐτόθεν ἐρχομένων τὸ παρὰ τοὺς θείους νόμους τε καὶ κανόνας τῶν θείων πατέρων καὶ τὰς ἀγίας διατάξεις τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἀναίδην αὐτόθι καὶ ἀπηρυθριασμένως τολμώμενον, ὅπως οἱ ἱερομόναχοι, οἱ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσιν ἀποταξάμενοι πράγμασι καὶ σταυρώσαντες ἑαυτοὺς καὶ νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φῶς καὶ ὁδηγία πρὸς σωτηρίαν ταχθέντες εἶναι τῶν λαϊκῶν, ὑμεῖς πρόσκομμα σκανδάλου καὶ αἴτιοι καταστροφῆς καὶ ἀπολείας αὐτοῖς γίνεσθε, συνοικοῦντες παράλογως καὶ παρὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ νόμους μετὰ μοναζουσῶν, ὅπερ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ πατέρες παντελῶς ἀπηγύρευσαν, ὡς σκανδάλου μὲν πρόξενον τοῖς ἄλλοις, ἀπολείας δ' αἴτιον καὶ γεέννης

καὶ κολάσεως αἰωνίου τοῖς τολμῶσι γινόμενον· τίς γὰρ κοινωνία μοναχῶ
 πρὸς μονάζουσαν; καὶ ὡσπερ τὸ πῦρ φρυγάνων δραξάμενον μεγάλην
 ἐξάπτει τὴν φλόγα, οὕτως μοναχὸς γυναικὶ πλησιάζων μεγάλην μὲν
 τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ τὴν τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῶν παθῶν ἐξάπτει πυρκαϊάν,
 καὶ παίγνιον γίνεται τῶν δαιμόνων· καὶ οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀπω-
 λείας ἀθανάτους ὑφέξει κολάσεις καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τοῦ
 σκανδαλοῦ τῶν ἄλλων, ὅσοι βλέποντες αὐτοὺς μετιόντας τοιαῦτα ἐσκαν-
 δαλίζονται· τίς γὰρ ὄρων ἱερομόναχον γυναικὶ συνοικοῦντα οὐ σκανδα-
 λισθήσεται, τὴν φυσικὴν ἀνάγκην καὶ βίαν λογιζόμενος καὶ τὸν τοῦ
 διαβόλου ἄπαυστόν τε καὶ ἀδιάλλακτον καθ' ἡμῶν πόλεμον, καὶ ὅπως
 ἐπιβουλεύει ἡμῖν φανερώς τε καὶ ἀφανῶς, νύκτα τε καὶ ἡμέραν; εἰ γὰρ
 ἐν τοῖς ἐρήμοις, ἐνθα οὔτε φωνὴ γυναικός, οὐδ' ὄλως ὕψις ἢ ὀμιλία
 αὐτῆς, ὅμως πολλοὺς δι' ἐπιθυμίας κατέσπασεν ὁ πολέμιος πρὸς
 τὸν ἰσχυρόν τῆς κακίας πυθμένα, πῶς ἀφέξεται τῶν γυναικῶν συνοι-
 κοῦντων, ἢ τίσιν ὄπλοις ἢ μηχαναῖς οὗτοι τὸν τοιοῦτον καταλῦσαι
 δυνήσονται πόλεμον; ποῖα τέχνη κρατήσουσι καὶ νικήσουσι τὰς αἰεὶ
 πολεμοῦσας ἡμῖν ἀρχάς τε καὶ ἐξουσίας καὶ τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ
 σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τὰ πνευματικὰ πάθη τῆς πονηρίας;
 διὰ ταῦτα καὶ οἱ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν οὐ μόνον τὴν τῶν ἄλλων
 γυναικῶν ὀμιλίαν καὶ ὄψιν κατεστρέφοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν μητέρων
 αὐτῶν πολλοὶ διὰ τὸν φόβον τοῦ τοιοῦτου πολέμου κατεφρόνουν· ὁ γὰρ
 μακάριος ὄντως ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὁ ἀβὰς Ποιμὴν, τὴν ἰδίαν μητέρα,
 πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν καὶ μετὰ δακρύων πικρῶν ἔξωθεν τῆς κέλλης
 ἱσταμένην καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἀξιοῦσαν, οὐ κατεδέξατο, ἀλλ' ἐνδοθεν, μή-
 τηρ, ἔφη, ὡδε ὑμᾶς θέαν θεάσασθαι ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ἡ δὲ
 μήτηρ τούτοις πεισθεῖσα ὑπέστρεψε, μὴ ἰδοῦσα ὄλως αὐτόν. ἕτερος
 δὲ τις στάχους θερίζων, συλλεγούσης ὀπισθεν αὐτῷ τῆς μητρὸς στά-
 χους, ἐπεὶ βαρβάρων ἔφοδος αὐτοῖς ἐμηνύθη, ἔψευγε μὲν ἐκεῖνος,
 σονέφυγε δὲ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ, εἰς γέφυραν οὖν περαιούμενοι κινου-
 μένην καὶ ὑπότρομον, τῆς γραῦς μὴ ἰσχυούσης μόνης περαιωθῆναι διὰ
 τὸ κλονεῖσθαι τὴν γέφυραν, τὸν υἱὸν παρεκάλει κρατῆσαι αὐτὴν τῆς
 χειρὸς καὶ οὕτω διαβιβάσαι τὴν γέφυραν· ὁ μέγας ταῖνον ἐκεῖνος καὶ
 βιαστής ὄντως τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας μήτε τὰ παριθεῖν μητρὸς
 δάκρυα εὐσεβὲς νομίζων, πάλιν δὲ τὴν φύσιν ἐνθουμούμενος, ὅτι τὴν
 καὶ γυνῆ, εἰ καὶ μήτηρ, τί ποιεῖ; τὸ δρέπανον ἐγχειρίσας ἀπὸ τοῦ ἐβ-

λου τῇ μητρὶ καὶ τὸ θέριστρον τῷ ἰδίῳ περιτυλίξας μανδίᾳ καὶ οὕτω κρατῶν αὐτὸ, τὴν μητέρα τοῦτω τῷ τρόπῳ διεβίβασε τῆς γεφύρας, ὥστε μηδ' ὄλωσ χειρὶ μητρικῇ πλησιᾶσαι, ὅθ' καὶ ὁ μέγας τῆς μοναχικῆς πολιτείας νομοθέτης τε καὶ διδάσκαλος, Ἰωάννης, ὁ τὴν κλίμακα τῶν πνευματικῶν ἀναβάσεων συγγραψάμενος, μέμνηται, μέμνησο, λέγων, τοῦ συμπλέξαντος τῇ χειρὶ τὸ θέριστρον, καὶ . . . . ἐπὶ φυσικῶν τε καὶ οὐ φυσικῶν. καὶ ὁ τῆς ἡσυχίας δὲ φωστήρ, ὁ μέγας Ἀρσένιος, ὁ ἐπὶ γῆς ἄγγελος, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ τὸν ἡσυχιον διανθῶν βίον, ἐπεσπάσατο μετὰ τῶν ἄλλων τῇ μεγάλῃ φήμῃ αὐτοῦ καὶ μίαν γυναῖκα τῶν εὐγενῶν ἀπὸ Ῥώμης, ἣτις πολλῶν ἐξόδων καταφρονήσασα τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε, καὶ τῇ ἐρήμῳ ἑαυτὴν κατακρύψασα ἐν τῷ λεληθότι παριόντι ἐν αὐτῇ τῷ μεγάλῳ τοῖς ἐκείνου ποσὶν ἑαυτὴν καταβάλλει, εὐλογίαν ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ, ὁ δὲ τῷ ἀθρόῳ τῆς ὕψεως διαταραχθεὶς, τί θέλει, ταύτην ἠρώτα· ἢ δὲ εὐχὴν ἤτει καὶ εὐλογίαν, καὶ ὅς, ἐξαλείψει κύριος ὁ θεός, εἶπε, τὸ μνημόσυνόν σου ἐκ τῆς καρδίας μου, καὶ οὕτως ἀπέστη, οὐδὲν πλέον εἰρηκῶς πρὸς αὐτήν. οὕτως ἐποιοῦν οἱ ἅγιοι, αἱ βίαιοι διὰ Χριστὸν ψυχαὶ καὶ φιλόνοιχοι· ὑμεῖς δὲ γυναῖξί μηδὲν προσηκούσαις καθ' αἷμα συνοικεῖν ἀναισχύντως οὕτως οὐ φρίττετε, οὐδὲ τὸν ἀπαραλόγιστον ὀφθαλμὸν τοῦ θεοῦ φοβείσθε, ἀλλὰ καταφρονεῖτε, καὶ τὸ ἄσβεστον πῦρ καὶ τὸν ἀθάνατον σκώληκα καὶ τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων κατὰ τῶν ὑμετέρων ψυχῶν εὐτρεπίζετε, καὶ τύπτοντες τὴν συνείδησιν τῶν ἀδελφῶν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε, κατὰ τὸν ἀπόστολον, καὶ οὐ φρίττετε, οὔτε ἐπαισχύνεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐξαγορευτὰς ἑαυτοὺς ἐπιφημίζετε καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀμαρτήματα λύοντες, καὶ τοῦτο παρανόμως καὶ χωρὶς πατριαρχικοῦ ἐντάλματος, τὴν γὰρ ἐξουσίαν τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν οἱ Χριστοῦ ἀπόστολοι τοῖς ἐπισκόποις ἐνεχείρισαν καὶ οἷς κἀκεῖνοι τοῦτ' ἐνεχείρισαν, οἱ δὲ χωρὶς ἐντάλματος τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῦτο αὐτόθι μεταχειριζόμενοι τὴν ἐσχάτην ὑφέξουσι δίχην. διὰ ταῦτα ἀλγεῖ καὶ ὀδυνάται ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ τὴν ὑμετέραν ἀπώλειαν πατρικῶς καὶ περικαθῶς θεραπεύειν πειράται, ὅτι γὰρ παντελῶς ἀπηγόρευται τὸ μοναχαῖς ἢ γυναῖξιν ὄλωσ συνοικεῖν τοὺς ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς, ἄκουε τῶν τοῖς ἀγίοις πεπονημένων πατρῶσι, φησὶ γὰρ ἡ δευτέρα διάταξις τοῦ πρώτου τίτλου τῶν νεαρῶν· οὐ μένουσι δὲ ἅμα μοναχοὶ καὶ μονάστριαι, ἀλλ' οἱ ἄνδρες εἰς ἑτέρους μεθίστανται τόπους καὶ

διαιρουῦνται κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην. καὶ ὁ μὲν δὲ κανὼν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ε' συνόδου φησὶν· μῆτε δεῖ ἐν ἀνδρείῳ μοναστηρίῳ γυνή, μῆτε ἐν γυναικείῳ ἀνὴρ καθευδέτω, παντὸς γὰρ προσκόμματος καὶ σκανδαλοῦ ἔξω εἶναι δεῖ τοὺς πιστοὺς καὶ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ τὸν ἑαυτὸν εὐθετεῖζειν βίον· εἰ δὲ τις τοῦτο πράξει, εἴτε κληρικὸς, εἴτε λαϊκὸς, ἀφοριζέσθω. καὶ ὁ κ' δὲ κανὼν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ζ' συνόδου φησὶν· μὴ διαιτάσθωσαν ἐν ἐνὶ μοναστηρίῳ μοναχαὶ καὶ μοναχοὶ, μοιχεία γὰρ μεσολαβεῖ τὴν συνδιαίτησιν. μὴ ἔχέτω μοναχὸς παρρησίαν πρὸς μονάστριαν ἢ μονάστρια πρὸς μοναχὸν ἰδίᾳ προσομιλεῖν, μὴ κοιταζέσθω μοναχὸς ἐν γυναικείῳ μοναστηρίῳ, μὴδὲ συνεσθιέτω μοναστρία κατὰ μόνας, καὶ ὅτε τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου παρὰ τοῦ ἀνδρείου μέρους πρὸς τὰς κανονικὰς ἀποκομίζονται, ἔξωθεν τῆς πόλης ταῦτα λαμβανέτω ἢ ἡγουμένη τοῦ γυναικείου μοναστηρίου μετὰ γραφῆς τινος μοναστρίας· αἱ δὲ συμβῆῃ καὶ συγγενῇ τινα θεάσασθαι ὁ μοναχὸς, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ἡγουμένης ταύτης προσομιλεῖτω διὰ μικρῶν καὶ βραχέων λόγων, καὶ συντόμως ἐξ αὐτῆς ἀπαναχωρεῖτω. ταῦτα δὲ οὕτως ὤρισαντο διὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἀπόφασιν, τὴν, ὁ βλέψας, λέγουσαν, γυναικί εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐὰν οὖν ἡ περιεργὸς θεὰ μοιχείας αἰτία γίνεται, κατὰ τὸν τοῦ σωτῆρος λόγον, ὁ γυναικί συνοικῶν καὶ συνεσθίων καὶ ἀεὶ συναναστρεφόμενος πῶς τῆς μοιχείας ἀπαλλαγῆσεται; διὰ τοῦτο πολλοὶ ἐν ὑμῖν ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται ἱκανοί, διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, διὰ ταῦτα παρεδόθημεν εἰς αἰσχίστην δουλείαν, καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ γῆν διεσπάρημεν, καὶ ὠλιγώθημεν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης, καὶ πρὸς γέλωτα καὶ χλεύην· τῆς ἡμῶν πολιτείας ἐφελκόμεθα τοὺς ὀρώντας, καὶ βλασφημείσθαι τὸ τοῦ θεοῦ παρασκευάζομεν ἅγιον ὄνομα. παραινῶ τοίνυν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἀξιῶ καὶ συμβουλεύω πατρικῶς, διαστῆναι τοὺς τε ἱερομονάχους καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς παρανόμου καὶ παρὰ κανόνας τῶν μοναζουσῶν συνοικίσεως· εἰ δὲ τινες μετὰ τὴν παροῦσαν γραφὴν καταδέχονται τὴν μετὰ μοναζουσῶν ἢ ὅλως γυναικῶν συνοίκησιν, ἀκόλουθα τοῖς ῥηθείαις θεοῖς κανόσι τῶν θεοφόρων πατέρων φηφιζομένη ἢ μετριώτης ἡμῶν γυμνοὺς καὶ ἀλλοτρίους πάσης ἱεροσύνης ἔχει αὐτοὺς, εἰ δὲ πάλιν οὐ διορθοῦντο, ὑπὸ βαρύτερον ἔχει καὶ φρικώδη ἀφορισμὸν, μέχρις ἂν

ἀποχὴν παντελῆ τῶν γυναικῶν ποιήσονται, ἀλλ' οὐδὲ ἐξομολόγησιν ἀνθρώπων πᾶς ἱερομόναχος ἀναδέξεται, εἰ μὴ οὖς δι' ἐντάλματος ἀνέθηκεν αὐτῷ ἢ μετριότης ἡμῶν, τὰ δὲ πᾶρά ἄλλων ἐπισκόπων γεγνότα τισὶν ἐντάλματα ἀργὰ καὶ ἄκυρα ἔχει ἢ μετριότης ἡμῶν, διότι οὐδὲ ἄδειαν εἶχον. . . . ποιήσατε οὖν εἰς πάντα, ὅσα γράφομεν, τὴν προσήκουσαν διδρασκῶσιν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν †.

DCXXXV. Sine anno.

Lis diiudicatur.

† Φθάνει ὁ ἐξ ἔθνων Γεώργιος, ὁ τῆς Κεχορτασμένης ἀπελεύθερος, ἀντικριθεὶς τῷ ἐπὶ τῇ νόμφῃ ἀνδρὶ ἐκείνης, τῷ Πεπαγωμένῳ, κληρονομίῳ ἀποκαταστάντι τοῦ προγόνου αὐτοῦ τοῦ Ἰανούλου ὑπ' ἐκείνου ἀποθνήσκοντος, καὶ δικαιοθεὶς ὁ Γεώργιος, λαβεῖν ἀπὸ τῆς τοῦ Ἰανούλου περιουσίας τριάκοντα ὑπέρπυρα, ἃ φυλακισθεὶς μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ βίας πρὸς χρεωφειλέτας ἐκείνου ἔδωκε, παραδοθεὶς ἀπὸ τοῦ Ἰανούλου, ὡς δῆθεν δοῦλος αὐτοῦ, ὃς ἀπεδείχθη καὶ ἐλεύθερος εἶναι καὶ μηδὲν ὀφείλειν τῷ Ἰανούλῳ, ἀλλὰ μᾶλλον ὁ Ἰανούλος ὀφείλει τῷ Γεωργίῳ λεγάτα, ἡμῖσι ὁσπήτιον, ἐν ᾧ νῦν καὶ φοῦρνός ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου τοῦ Καρφα μέρος χιλιαδῶν ἕξ καὶ κρεβατοστρώσιν, ἃ καὶ ἀφήκε λεγάτον ἢ κυρία αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὅτε ἐλευθέρωσεν αὐτόν· κατεδικάσθη μὲν οὖν ὁ Πεπαγωμένος, δοῦναι τῷ Γεωργίῳ τὰ τε τριάκοντα ὑπέρπυρα, ἃ δέδωκεν ἀγαιτῶς εἰς χρέος τοῦ Ἰανούλου φυλακισθεὶς ἀπὸ τῆς ἐκείνου περιουσίας, καὶ τὸ κρεβάτοστρώσιον μετὰ ἡμίσεως ὁσπητίου καὶ τοῦ ῥηθέντος ἀμπελίου· πάλιν οὖν ἐν ἑτέρῃ συνόδῳ ἔγκλησιν ἐκίνησεν ὁ αὐτὸς Γεώργιος κατὰ τοῦ Πεπαγωμένου περὶ λ' ὑπερπύρων ὧν ἔλεγε βαλεῖν αὐτὸς εἰς τὸ τοῦ Ἰανούλου μαγκιπέιον, συντροφίαν ποιῶν μετ' αὐτοῦ· ὁ μὲν κῦρ Ἰανούλος ἔβαλε τὸ τε ἐργαστήριον αὐτοῦ καὶ ἄλογον, ὃ εἶχεν, ὃ δὲ Γεώργιος ἔλεγε βαλεῖν μετ' αὐτῶν εἰς τὴν συντροφίαν αὐτῶν ὑπέρπυρα λ'· ὁ μὲν οὖν Ἰανούλος, τῆς συντροφίας αὐτῶν διαλυθείσης, ἔλαβε τὰ εἶδη . . . τὸ τε ἐργαστήριον αὐτοῦ καὶ τὸ ἄλογον, ὃ δὲ Γεώργιος ἑστερήθη τὰ ὑπέρπυρα αὐτοῦ, καὶ ὀφείλει οὖν αὐτῷ ταῦτα. πρὸς ἅπερ ἀντέλεγε μὲν μέχρι τινός ὁ Πεπαγωμένος, εἶτα μαρτύρων παραγομένων, ὡμολόγησεν, αὐτὸς πεποιηκέναι αὐτοῖς τὸν τῆς συντροφίας λογαριασμόν, καὶ

εὐρεθῆναι ὑφειλόμενα τῷ Γεωργίῳ παρὰ τοῦ Ἰανούλου ὑπέρπυρα ιε', καὶ κατεπέκεινα τούτοις εἶπεν ὑφείλειν τὸν Ἰανούλον τῷ Ἀληθινῷ εἰς σιτάρην μουζούρια ὀκτώ ὑπέρπυρα ι', καὶ ὁ Πεπαγωμένος ἔλεγεν, ὡς ἐδέξατο ταῦτα ἐπάνω αὐτοῦ λόγῳ ἐγγύης. κατεδικάσθη οὖν, δοῦναι καὶ ταῦτα τῷ Γεωργίῳ, ἦγον τὰ ιε' τῆς συντροφίας καὶ τῷ Ἀληθινῷ τὰ ὑφειλόμενα ἐκείνῳ δέκα καὶ τῷ Γεωργίῳ ἕτερα ὑπέρπυρα ε', ἃ ἔλαβεν ὁ Πεπαγωμένος διὰ μοχθηροῦ ἀπὸ τοῦ Γεωργίου, ὡς ταῦτα κατὰ μέρος διαλαμβάνονται ἐν τοῖς περὶ τούτων προβάσι συνοδικαῖς γράμμασι τῆς ἡμῶν μετριότητος· ἐπεὶ δὲ ἐζήτησεν ὁ Πεπαγωμένος διωρίαν ἡμερῶν ιε', ὡς ἂν σκέφεται, εἴτε θελήσει καταδέξασθαι τὴν τοῦ Ἰανούλου περιουσίαν καὶ ἀποδοῦναι τὰ ῥηθέντα χρέη ἐκείνου ἢ παραιτήσασθαι πᾶσαν τὴν περιουσίαν ἐκείνου, ἐδόθη δὲ αὐτῷ ἡ διωρία, καὶ συνοδικῶς παραγενόμενος μετὰ τὸ ταύτην παρελθεῖν κατεδέξατο τὴν περιουσίαν ἐκείνου καὶ τὰ χρέη ταῦτα. ἡ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ἀποδοῦναι τὸν πολλακίς ῥηθέντα Κωνσταντῖνον τὸν Πεπαγωμένον τῷ Γεωργίῳ τὰ τε πενήκοντα ὑπέρπυρα αὐτοῦ πάρεξ τῶν δέκα τοῦ Ἀληθινοῦ, ἐπεὶ ἐκεῖνα ὁ Πεπαγωμένος ὑφείλει ἀποδοῦναι, ἔξω τῶν πενήκοντα τούτων, ὧν τὰ μὲν τριάκοντα δέδωκε φυλακισθεῖς εἰς χρέη τοῦ Ἰανούλου, τὰ δὲ δεκαπέντε εἰς ἣν ἐποίησαν συντροφίαν, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ πέντε ἔλαβε μοχθηρὰ ὁ Πεπαγωμένος ἀπὸ τοῦ Γεωργίου, καὶ τὸ ἥμισυ ὀσπήτιον, ὃ ἔχει νῦν τὸν φοῦρνον ἐντός, ὃ δὴ ὀσπήτιον τιμηθήσεται νῦν, καθὼς χρήζει, καὶ εἰ τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος ἀποδώσει ὁ Γεώργιος, καὶ ἔξει τὸ καθόλον ὀσπήτιον, ἢ λήφεται αὐτὸς τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος· ἐτι δὲ ἀποδώσει ὁ αὐτὸς Πεπαγωμένος τῷ Γεωργίῳ καὶ τὸ κρεβατοστρώσιον, ὃ ἀφήκεν αὐτῷ ἢ κυρὰ αὐτοῦ, ἢ εἴπερ οὐκ ἔχει κρεβατοστρώσιον μέσον, ἀποδώσει αὐτῷ ἀντ' αὐτοῦ ὑπέρπυρα ς', καὶ εἰρήνης γεγρονίας ἔξει καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον τοῦ Καρφᾶ κυρίως δὲ καὶ δεσποτικῶς μέρος χιλιαδῶν ἐξ κλιμάτων, τὰ δὲ πενήκοντα ὑπέρπυρα ἀποδώσει νῦν ὁ Πεπαγωμένος τῷ Γεωργίῳ χωρὶς τινος ἀναβολῆς καὶ ὑπερθέσεως, ἣν γὰρ ἐζήτησε νόμιμον διωρίαν, οὐκ ἔδοξε δίκαιον ἔχειν λαβεῖν αὐτὴν, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὄφειλε ταῦτα, ἀλλ' ἡ τοῦ Ἰανούλου περιουσία, ἣτις πωληθήσεται νῦν καὶ δοθήσεται εἰς τὰ χρέη ἐκείνου· εἰ δὲ καὶ οὐκ ἀρκέσει ἡ περιουσία πρὸς τὴν τῶν χρεῶν πάντων ἀπόδοσιν, ἀποδώσει τῷ Γεωργίῳ ὁ Πεπαγωμένος τὰ τε πενήκοντα ὑπέρπυρα αὐτοῦ καὶ τὰ

τοῦ κραταοστρωσίον ἐξ καὶ τὸ ἡμίση ὑπῆρξεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ συν-
 οδικῶς ἀνεδέξατο ταῦτα, καὶ ὑπέσθηκεν αὐτὸν εἰς τὴν τούτων ἀπό-
 δασιν, τὸ δὲ ἀμπέλιον λήφεται ὁ Γεώργιος, εἰρήνης σταθιρᾶς γενο-
 μένης, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἀποδοῦναι τῷ Γεωργίῳ τὸν Πεπαγωμένον
 τὰ ῥηθέντα πάντα ἀνενόχλητον αὐτὸν διατηρήσει ἀπὸ παντός κριτη-
 ρίου, εἰ δ' ἐνοχλήσει αὐτῷ, βάρος ἀφορισμοῦ κατ' αὐτοῦ ἐκφωνοῦμεν,
 τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότη-
 τος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXXXVI. Sine anno.

Patriarcha metropolitam Trapezuntis damnat simoniac.

† Ἱερώτατε μετροπολίτα Τραπεζούντος, ὑπέριμε καὶ ἑξαρχε πά-
 σης Λαξικῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότη-
 τος καὶ συλλειτουργγῆ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι.
 ἡ μετριότης ἡμῶν, γίνωσκε, πολλὰ ἐλοπήθη καὶ ἐβαρύνθη καὶ ὠργί-
 σθη εἰς τὸ αὐτόθι τολμηθὲν παράνομον ἔργον καὶ ἀπηγορευμένον τῇ
 ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, γινώσκει γὰρ ἡ
 σῆ ἱερότης, ὅτι καὶ οἱ κανόνες τῶν ἀγίων ἀποστόλων καὶ πασῶν σχε-
 δὸν τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων καθηρημένον ἔχουσι τὸν ἐπὶ χρήμασι
 χειροτονηθέντα καὶ τὸν χειροτονήσαντα, καὶ ἀποδιώκουσι τοῦτο τῆς
 ἐκκλησίας Χριστοῦ ὡς σιμωνιακὴν αἵρεσιν· ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν
 διὰ τὸν κατὰ θάλατταν ὑφορώμενον κίνδυνον παρὰ τῶν ἀσεβῶν διὰ
 τὸν ἐκ τῆς μάχης ἀποκλεισμόν ἐνέδωκε χειροτονηθῆναι αὐτόθι μη-
 τροπολίτην Ἀλανίας, πλὴν κανονικῶς καὶ μετὰ ἀκριβείας ἐκκλησια-
 στικῆς, καὶ ὑπετύπωσε καὶ πῶς δεῖ πραχθῆναι παρὰ τοῦ ἐξάρχου μου,
 αὐτόθι δὲ ἠνάγκασαν καὶ περιώρισαν αὐτόν, καὶ ἐπήγαγον αὐτῷ ἀνάγκη
 καὶ βίαν, ὥστε πραχθῆναι τὴν χειροτονίαν παρὰ τοὺς θείους καὶ
 ἱεροὺς κανόνας καὶ παρανόμως καὶ διὰ δόσεως χρημάτων, ἐχει-
 ροτονήθη γὰρ, ὃν οἱ κοσμικοὶ ἄρχοντες προώρισαν καὶ ἐβούλοντο, καὶ
 ὃν ἠνάγκασαν καὶ ἄκοντα, καὶ ἔδωκε χρήματα ἐπὶ τῷ χειροτονηθῆ-
 ναι, καὶ ἴσως οὐ τοσοῦτον ἐνὶ τὸ παράδοξον εἰς τοὺς κοσμικοὺς τοι-
 αῦτα τετολμηθέναι, οἵτινες καὶ ἄλλα πλεῖστα ποιούσιν ἀπὸ καταφρο-
 νήσεως, θαυμάζω δὲ καὶ πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, ἀρχιερέα πολυχρό-
 νιον τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ νόμων καὶ κανόνων ἑμπειρον, πῶς οὐ

περιέκοφας, ἔσῃ σοι δύναμις, τὴν τοιαύτην παρανομίαν, ἀλλὰ μάλλον καὶ συνήργησας καὶ συνευδόκησας καὶ ἐσπούδασας ταύτην προβῆναι διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα πολλὰ λυπούμεθα καὶ τὸν ἔξαρχόν μου, τὸν μοναχὸν Ναθαναήλ, καὶ πολλὰ ἐβαρύνθημεν καὶ ὠργίσθημεν καὶ ἐπετιμήσαμεν, πῶς οὐκ ἀντέστη εἰς τοῦτο μέχρις αἵματος, ἀλλ' ἐνέδωκε καὶ προσέβη ἡ τοιαύτη παρανομία, καὶ ἐὰν ἦ καὶ ἱερωμένος, κινδυνεύσει ἐμελεῖ καὶ περὶ τὸν οἰκεῖον βαθμὸν, ὡς τηλικαύτην παρανομίαν τολμήσας παραβῆσαι τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. καὶ ὁ χειροτενηθεὶς δὲ Ἀλανίας συνοδικῶς κριθήσεται, εἴ τις καιροῦ διδόντος ἐγκαλέσει αὐτῷ περὶ τοῦτου, καὶ γενήσεται εἰς αὐτόν, ὅσον οἱ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουσι, πρὸς ὃν οὐδὲ γράφει ἡ μετριότης ἡμῶν, οὐδὲ ὡς ἀρχιερέα τοῦτον προσαγορεύει, μέχρις ἂν συνοδικῶς ἀκουσθῇ τὰ περὶ αὐτοῦ. ἀντεστρέψαμεν δὲ καὶ, εἴπερ ἐνταῦθα ἐστάλησαν εἰς τὸν κλῆρον καὶ εἰς τὸ κελλίον μου πέντε σώμια, πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς ἁγίας Σοφίας, τὸν ἱερομόναχον Γ'εδεῶν, τὸν καὶ δόντα αὐτὰ καὶ ἐνεχόμενον καὶ αὐτόν, πτωχοὶ μὲν γὰρ ἔσμεν καὶ προσαίται, καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνης χριστιανῶν ζῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ κληρὸς οὗτος, πλήν ἀπὸ παρανομίας οὐδὲ τὸ τοῦ κόσμου ἅπαν χροσιον ἡμῖν αἰρετόν, ἀλλὰ τὸ τοῦ μεγάλου Πέτρου λέγομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τοὺς δόντας· „τὸ ἀργύριον αὐτῶν σὺν αὐτοῖς εἰς ἀπώλειαν.“ μαθέτω δὲ ταῦτα καὶ ὁ προβληθεὶς Ἀλανίας παρὰ τῆς σῆς ἱερότητας, μεθ' ἧς ἡ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἶη †.

DCXXXVII. (6909—1401) aprili. ind. IX.

Promissio Georgii Lopadiotae.

† Ἐγὼ ἱερεὺς Γ'εώργιος ὁ Λωπαδιώτης τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχεσιν εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ λέγω, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἐὰν τολμήσω ἵνα ἀπέλθω ἔξω τῆς πόλεως, νὰ κομίσω μαντάτα, ἢ ἄλλας ἀρχοντικὰς δουλείας ὑπηρετήσω, μηδαμῶς ἀνηκούσας τῷ ἐμῷ στήματι καὶ τῇ τάξει, ἀλλὰ μάλλον τῇ τοῦ εὐδὸν καὶ τῇ τοῦ φήλου, ἵνα καθάρῳμαι τῆς ἱερωσύνης μου ἀνιλεῶς, καὶ μηδεμίαν φειδοῦς καὶ αὐμπαιθείας τυγχάνω, ἀλλ' οὐδὲ μοναστήριον ζητήσω τολμήσω, κοσμικὸς εὐρισκόμενος. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις, ὑπογράφισα καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν· μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ι φ ι ν θ. θ' †.

† Ἰερεὺς Γεώργιος ὁ Λωπαδιώτης στέργων
ὑπέγραφα †.

DCXXXVIII. Sine anno.

Controversia dirimitur.

† Φθάνει πρὸ ἁλίγου τινός καιροῦ Καππάδοξ Χαρσειανίτης ὁ
ιατρός, ἀντικριθεὶς τῷ ἀπὸ Βαράγκων κῦρ Σίμωνι, τῷ πενθερῷ αὐτοῦ,
ἐνεκεν τοῦ λεγάτου οὗ ἀφήκεν ἢ τοῦ κῦρ Σίμωνος θυγάτηρ, ἢ Σκαμα-
τισμένη ἐκείνη, τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, τῷ Καππάδοκι, ἤγουεν τὰ διὰ χαράγ-
ματος διακόσια ὑπέρπυρα, ἔλεγε γάρ, ἐλαττωσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ
Φαλκιδίου αὐτὰν ἀπόλειψιν διὰ τὰ μὲν διὰ χαράγματος διακόσια ὑπέρ-
πυρα μηδεμίαν ἐλάττωσιν ἔχειν, ἄπερ ἀφήκε τῷ Καππάδοκι ἢ γυνὴ
αὐτοῦ, τὰ δὲ εἶδη πολλὴν ἔχειν ἐλάττωσιν διὰ τὴν τοῦ καιροῦ ἀνω-
μαλίαν καὶ σύγχυσιν, ἔτι τε ἐζήτησεν ὁ αὐτὸς κῦρις Σίμων καὶ τὰ
τρίτα τῶν τε νομικῶν καὶ θεωρητῶν ἐκείνης, ὡς οὐ μόνον κληρο-
νομικὸν δίκαιον ἔχων, τὸ τρίτον δηλονότι τῆς προικὸς ἐκείνης, ἀλλὰ
καὶ παντὸς τοῦ βίου αὐτῆς, βίος δὲ ἐκείνης τὰ τε θεωρήτρα καὶ τὰ
νομικὰ αὐτῆς ὡς καὶ ἡ προίξ αὐτῆς. κατεδικάσθη μὲν οὖν ὁ Καπ-
πάδοξ τότε συνοδικῶς, ἀντιστρέφαι τῷ κῦρ Σίμωνι τὰ τε τρίτα τῶν
διὰ χαραγμάτων ὑπερπύρων καὶ λαβεῖν καὶ αὐτὸν ἀντ' αὐτῶν εἶδη
τινὰ ἀπὸ τῶν προικίφων εἰδῶν καὶ ἔτι τὰ τρίτα τῶν τε νομικῶν καὶ
θεωρητῶν, ὡς ἡ τότε προβάσα συνοδικὴ διαγνώσις τῆς ἡμῶν μετριό-
τητος ἐγγράφως ταῦτα κατὰ μέρος διαλαμβάνει. τοῦ γοῦν Καππάδο-
κος μὴ εὐποροῦντος ἀντιστρέφαι τῷ πενθερῷ αὐτοῦ τὰ τρίτα τῶν διὰ
χαραγματος ὑπερπύρων, διεκρίθη καὶ ἐτιμήθησαν ἀπὸ τῶν προικίφων
εἶδη ὡς ἔχουσι νῦν τιμῆς λοόποσα τῶν διὰ χαραγματος τρίτων δι' ἐπι-
στασίας τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ
θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν οἰῶν τῆς ἡμῶν.
μετριότητος, διακόνων, τοῦ τε μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ Σοροπούλου
καὶ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ Βαλσαμῶν, καὶ τοῦ πρωτεχδίκου,
τοῦ Εὐθγενικοῦ, καὶ κατεδικάσθη ὁ Καππάδοξ, δοῦναι τὴν τε τούτων
ἐλάττωσιν καὶ τὰ τρίτα τῶν τε νομικῶν καὶ θεωρητῶν, ἀντ' ὧν
πάντων, ἐπεὶ ἀνεφάνη, ὅτι ὀφείλει ὑπέρπυρα εἶκοσι, δέδωκε δὲ ταῦτα
ὁ Καππάδοξ τῷ Σίμωνι, ὀφείλει ἀνενόχλητος μένειν καὶ πάντῃ ἀνε-
πηρέαστος ἀπὸ τε τοῦ ρηθέντος κῦρ Σίμωνος καὶ πάντων τῶν παίδων

αὐτοῦ, ἐπεὶ πάσαν τὴν προίκα παρέδωκε τῷ ῥηθέντι μεγάλῳ σκευοφύλακι, τῷ καὶ δόντι ταύτην, ἐν τῇ τῶν γάμων καιρῷ ἀποδημούντος τοῦ Σίμωνος, καὶ μόνῃ παρακάτεσχε τὰ λεγατευθέντα αὐτῷ διὰ χαράγματος διακόσια ὑπέρπυρα, ὡς ἢ τε ἀπόδειξις τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος ἢ ἔγγραφος καὶ ἢ ἐπ' ἐκείνην προβάσα σκευετικῆ γραφῆ φανερώς τοῦτο διαλαμβάνει, καὶ εἴπερ ἔχουσί τι κληρονομίας δίκαιον οἱ τοῦ κῆρ Σίμωνος παῖδες ἐκ τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος τοῦ τὰ πάντα λαβόντος, καὶ ᾧ ταῦτα αὐτὸς ἔδωκεν, ὀφείλουσιν αὐτὸ ἀπαιτεῖν· ὁ δὲ γε Χαρσειανίτης ἐπεὶ δέδωκε πάντα τὰ προικίῃα εἶδη αὐτοῦ καὶ ἀντὶ τοῦ τρίτου τῶν διακοσίων ὑπερπύρων τῶν διὰ χαράγματος καὶ τοῦ τρίτου τῶν τε νυμφικῶν καὶ τῶν θεωρήτρων ὑπέρπυρα εἴκοσι, καὶ ὀφείλει ἀνενόχλητος μένειν καὶ ἀνεπηρέαστος. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DOXXXIX. Sine anno.

Sententia in lite quadam.

† Ἐπει Μαρία, ἡ θυγάτηρ Μιχαὴλ τοῦ λεπτοουργοῦ, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς Καλῆς τῆς . . . . ., εἰπούσα, ὡς τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐν ταξιδίῳ τὸν βίον ἀπολιπόντος καὶ παιδίον μικρὸν καταλιπόντος αὐτῇ, ἡ δηλωθεῖσα Καλὴ κατέχει τὸν βίον, ὃν εἶχεν ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκεῖνος, καὶ ὃν ἔταξεν αὐτῇ δοῦναι πρὸς ἐκεῖνον, ζωνάριον λέγουσα καὶ ὀσπήτιον καὶ ἄλλα τινὰ, ἀφ' ὧν τὸ μὲν ὀσπήτιον ἔχει ἀρτίως καὶ καταμένει ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ ζωνάριον ἔθηκεν εἰς ἐνέχυρον ὑπὲρ χρέους αὐτῆς, καὶ διαμνηθεῖσθαι καὶ τῆς εἰρημένης Καλῆς καὶ παραγενομένης καὶ ἀπολογῆσασθαι προτραπεισθαι καὶ τὸ μὲν ὀσπήτιον μόνον ὁμολογούσης ἔχειν, τὸ δὲ ζωνάριον καὶ τὰ λοιπὰ, ἅπερ ἀπηγεῖτο, παντελῶς ἀρνούμενης αὐτῆς καὶ ταῦτο μόνον εἰπούσης περὶ τοῦ ζωναρίου, ὡς οὐ δέδωκεν αὐτῇ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐκεῖνον, ἀλλ' οἴκαθεν ἐκεῖνος καὶ ἠγόρασεν αὐτὸ καὶ ἐνεχυρίασεν, αὐτῆς μὴ ἐχοῦσης εἰδῆσθαι τινὰ περὶ τούτου, τὸ δὲ γε σύμφωνον αὐτῆς, ὃ προήγεν ὑπὲρ αὐτῆς ἡ Μαρία, οὐ τὴν εἰρημένην Καλὴν, τὴν πενθερὰν αὐτῆς, εἶχεν ὑπασχόμενην τι τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐκεῖνον, ἀλλὰ καταγεγραμμένα μόνον εἶχε τὰ εἶδη ταῦτα

ὡς βίον ἐκείνου, διέγνω ἢ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ὑπὲρ ὁμολογῆι ἀρτίως ὁσπήτιον ἢ πενθερά αὐτῆς, ἀποδῶ τοῦτε πρὸς τὴν νόμφην αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου, οὗτοι γὰρ ὑφείλουσι κληρονομῆσαι· καὶ λαβεῖν πάντα τὰ εὐρεθέντα ἐκείνου, ἢ μὲν, ὡς ὕφεισιν ἔχουσα καὶ φθορὰν εἰς τὴν προῖκα αὐτῆς, τὸ δὲ, ὡς παιδίον ἐκείνου, ἐγγύτερον ὄν πρὸς κληρονομίαν αὐτοῦ, ἔθεν καὶ ὑφείλει δοῦναι τὸ εἰρημένον ὁσπήτιον μετὰ πάσης τῆς νομῆς αὐτοῦ καὶ τῆς περιοχῆς ἢ εἰρημένη Καλῆ πρὸς τὴν νόμφην αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον, καθὼς ἄνωθεν εἴρηται· περὶ δὲ γε τοῦ ζωναρίου καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ὧν ἀπητέιτο ἢ εἰρημένη Καλῆ, ὑφείλει ἀνενόχλητος εἶναι καὶ ἀνεπηρέαστος, ἐπεὶ οὐκ ἀπεδείχθη, ὅτι ἢ τὸ ζωνάριον ἐνεχυρίασεν αὕτη ἢ ὑπεσχέθη δοῦναι τι τῶν υἱῶν αὐτῆς ἐκεῖνῳ. τούτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλοιται δι' ἀσφάλειαν †.

DCXL. Sine anno.

Sententia de venditione domus.

† Ἐπεὶ Ἄννα ἢ Χρυσιμίνα, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ ἱερέως Μαγουήλ τοῦ Ἀποκαύκου περὶ τοῦ ὁσπητίου, ὃ διέπρασεν αὕτη πρὸ καιροῦ τινος πρὸς αὐτόν, τοῦ περὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς βασιλικῆς κύλης διακειμένου, πλησίον τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου ναοῦ τοῦ ἁγίου μου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, λέγουσα, ὡς οὔτε ὑπερπυρα ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ χάριν τοῦ ὁσπητίου τούτου, οὔτε πρατήριον γράμμα πεποιήκεν αὕτη πρὸς αὐτόν· καὶ διαμνησθέντος καὶ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ παραγενομένου καὶ τούτων ἀκρουσαμένου, ἐπεὶ καὶ πρατήριον ἀνεφάνισεν αὐτῆς, πάντοθεν ἰσχυρὸν καὶ μάρτυρας ἀξιοπίστους ὁμολογοῦντας τὴν πρᾶσιν ταύτην καθαρῶς καὶ ἀδόλως γενέσθαι, ἀλλὰ δὴ καὶ ἢ μετριότης ἡμῶν τὴν τιμὴν τοῦ τοιούτου αἰκήματος ἀκριβῶς ἔμαθεν ὡς δικαία γέγονε καὶ ὑπὲρ αὐτῆς μᾶλλον τῆς Χρυσιμίνης ἢ τοῦ πρεσβυτέρου, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ἵνα κατέχη ὁ δηλωθεὶς πρεσβύτερος τὸ ὁσπήτιον τοῦτο κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, ἐπ' ἀδείας ἔχων καὶ ἐξουσίας αὐτός τε καὶ πάντες οἱ διάδοχοι καὶ κληρονόμοι αὐτοῦ ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ ἅπαντα τὰ πρὸς βούλησιν, ἀνενόχλητος διατηρούμενος ἀπὸ τῆς Χρυσιμίνης καὶ παντός τοῦ μέρους αὐτῆς καὶ ἀνεπηρέαστος, ἅπαντα γὰρ ἔσα κεκίνη-

κεν ἀρτίως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς τοιαύτης πράσεως, ἄδικα καταλογίσθησαν καὶ ψευδῆ, ὅθεν εἶτε τι τοιοῦτον ἀφ' ὧν εἶπεν ἀρτίως, εἶτε καὶ ἕτερον μέλλει ἐρεῖν, ἄκυρον ἔσται καὶ σαθρὸν, ὡς τὸ ἀρραγές τε καὶ βέβαιον ἐχούσης τῆς τοιαύτης ταυτησί πράσεως. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν ἀπολέλυται γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXLI. (6909—1401) maiō. ind. IX.

Promissio Manuelis Sorhi.

† Ἐπει διότι ἠθλόγησα ἀνηβον καὶ χωρὶς βούλλης, καθυπεβλήθη ἀργία παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀξιώσει δὲ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν δεσποτῶν μου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν τιμωτάτων ἀρχόντων τῆς ἐκκλησίας συνεπάθησέ μοι, ἵνα ἱερουργῶ, ἤδη ποιῶ τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχασιν ἐμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, δι' ἧς καὶ λέγω, ὡς εἴπερ τι ἀπὸ τοῦ νῦν τοιοῦτον ποιήσω ἢ χωρὶς τοῦ ὀρισμοῦ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ ἢ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος, ἵνα καθαιρῶμαι παραυτίκα χωρὶς τῆς οἴασοδν δικαιολογίας ἀνιλεῶς, ἔτι δὲ πολιτεύομαι καὶ ἀλλοτρόπως, ὡς κροσῆκει ἱερεῖ. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ἐγγραφος ὑπόσχασις, ὑπογραφείσα καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ ματίφ ἰνδ. θ' †.

† Μανουήλ ἱερεὺς ὁ Σόφος στέργων ὑπέγραψα †.

DCXLII. (9609—1401) maiō. ind. IX.

Professio fidei Tziani Gratzia.

† Ὁμολογία τοῦ ἀπὸ Λατίνων ἐλθόντος Τζιανῆ Γρατζία †.

† Πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν κ. τ. λ. ἀμήν. ἔτι στέργω καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον κ. τ. λ.

DCXLIII. (6909—1401) maiō. ind. IX.

Sententia de sacerdote Gabra.

† Μηνὶ ματίφ ἰνδ. θ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ

άγιωσύνη αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέιμων, τοῦ Κυζι-
 κου, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Σεβερίνου καὶ τοῦ Μηδείας, παρακαθημένων
 τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, παρισταμένων θεοφιλε-
 στάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων, προσήχθη ἱερεὺς ὁ Γαβρᾶς, ὃς ἀλοῦς
 συστησάμενος ἐν ἀγνοίᾳ τετραγαμίαν τὴν τοῦ πρωτοστράτορος παν-
 τελεί ἀργία καθυπεβλήθη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, καὶ
 ἐζητήθη ἐξετασθῆναι τὸ κατ' αὐτόν. ἐπεὶ οὖν εὔρεν ὁ παναγιώ-
 τατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐξ ὁμολογίας Καν-
 τακουζηνοῦ τοῦ Φακράσῃ, ὡς αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ ἐξαπατήσας τὸν
 πρεσβύτερον συστήσασθαι τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον, κήτερον μεθύσας
 οἶνον αὐτόν, ἔπειτα καὶ χάρτην αὐτῷ ὑποδείξας, ὡς θῆθεν βούλλαν
 εἰληφώς, ἐβάλετο μὲν ἀναρτῆσαι τὸ περὶ τούτου, ἄχρις ἂν ὁ τέλειος
 τῶν ἀρχιερέων ἀριθμὸς ὁ κατὰ τῶν πρεσβυτέρων παραγένηται, ἄνευ
 γὰρ τούτου καὶ μόνου ἀσύγνωστον ἦν τὸ πταίσμα τοῦ πρεσβυτέρου,
 καὶ οὐδὲ τῆς τυχοῦσης ἐξετάσεως ἐδέετο ἂν, ὃ γὰρ ἅπαξ ἀπέκοφαν
 οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες, περὶ τούτου αὐθις οὐ δίκαιον πολυπραγ-
 μονεῖν, τῶν δὲ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέιμων ἐγκειμένων καὶ
 δεομένων τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ περὶ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐνέδω-
 κεν ἐκάστῳ γνωμοδοτῆσαι περὶ τοῦ γεγονότος, μαθόντι, ὅπως τε ὁ
 πρεσβύτερος ἠπατήθη, καὶ ὅτι καὶ παρὰ κτήτορος αὐτοῦ καὶ οἰοῖται
 δεσπότη καὶ κηδεμόνος. ἠρωτήθη οὖν κατὰ τὸ ἔθος παρὰ τοῦ τι-
 μιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Κυζίκου,
 καὶ εἶπεν, ὡς οὐχ εὔρισκω τὸν πρεσβύτερον καταφρονητὴν, ἵνα καὶ
 αὐτὸς καθαιρέσει τούτον ὑποβάλλω, κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κα-
 νόνας, ἀλλ' ἐξαπατηθέντα παρὰ ἀνδρὸς εὐγενοῦς καὶ πιθανοῦ περὶ
 τὸ λέγειν, ὡς ἴσασιν ἅπαντες, καὶ κτήτορος αὐτοῦ· ὃ γὰρ τόμος τῆς
 ἐνώσεως οὕτω φησὶ περὶ τῆς τετραγαμίας, ὡς εἴ τις τολμήσει, αὐτὸς
 δὲ οὐκ ἐτόλμησεν, ἀλλ' ἠπατήθη, διὸ καὶ συγγνώμης αὐτόν, καὶ συγ-
 χωρήσεως ἀξιῶ, κλήν ἐπειδὴ οἶνον τὰς φρένας διασεισθεὶς ἠπατήθη,
 δίδωμι τούτῳ κανόνα, ὡς ἂν ἀπέχη τοῦ οἴνου μέχρι καὶ χρόνου ἑνός,
 ποιῆ δὲ καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν μετανοίας πεντήκοντα, ἄχρις ἂν ὁ
 νῦν χρόνος παρέλθοι. τὰ αὐτὰ τούτῳ καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης
 Γαγγρῶν ἐρωτηθεὶς εἶπε. ὁ δὲ ἱερώτατος μητροπολίτης Σεβερίνου
 ἔτεμε μὲν τὸν χρόνον, ἐξάμηνον γὰρ εἶπεν ἀπέχειν οἶνον, ἠῦξεσε δὲ
 τὰς μετανοίας, ἑκατὸν γὰρ εἶπε ποιεῖν καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ὁ δὲ

ἱερώτατος μητροπολίτης Μηδείας εἶπεν, ὡς ἐπειδὴ οὐδέποτε ἄλλοτε μέχρι τοῦ νῦν ὁ πρεσβύτερος ἐφάνη κατάφρονητής, οὐδὲ ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον ἄχρι τοῦ νῦν, ὃ δὴ ἐποίησε νῦν, ἐξακατηθεὶς φαίνεται ποιήσας αὐτό, ὡς ἐχόμεν ἀπὸ ὁμολογίας αὐτοῦ τοῦ ἀπατήσαντος, συγγνώμης αὐτὸν ἀξιῶ διὰ ταῦτα καὶ συγχωρήσεως, πλὴν ἵνα ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι ἐγγράφηται, τοῦ λοιποῦ μὴ φωραθῆσεσθαι εἰς τι τοιοῦτον, εἰ δ' οὖν, τελέως τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων ἐκκόπτεσθαι· περὶ δὲ τοῦ κανόνος ἐπειδὴ πτωχός ἐστιν, ἐντὸς μὲν τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ οὐκ ὑφείλει πιεῖν οἶνον ἄχρι καὶ χρόνου ἑνός, εἰ προσκληθῆιη δὲ διὰ τὴν τέχνην αὐτοῦ, οἰκοδόμος γάρ ἐστι, ἐν καὶ μόνον ὑφείλει πιεῖν καννίον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ποιεῖν δὲ καὶ παρακλήσεις ὑπὲρ ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ κοινοῦ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας δύο, πρωτὶ τε καὶ ἑσπέρας, ποιῆ δὲ καὶ μετανοίας ἑκατὸν πενήκοντα. ὁ δὲ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, διέγνω καὶ ἀπεφῆνατο, ὡς ἐπειδὴ τὸ πταίσμα τοῦ ἱερέως οὐκ ἐκ τόλμης αὐτοῦ καὶ μετὰ φρονήσεως φαίνεται γεγενημένον, ἀλλ' ἐξ ἀπροσεξίας αὐτοῦ καὶ ἀπάτης, διὸ καὶ συγγνώμης ἀξιοῦται καὶ συγχωρήσεως παρὰ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τὸ γε νῦν ἔχον ἔχει τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν συγκεχωρημένον, πλὴν ἐπειδὴ οὐκ ἔστι τέλειος ὁ τῶν ἀρχιερέων ἀριθμὸς, ἔλλείπουσι γὰρ δύο, ἵνα ἢ τὸ κατ' αὐτὸν ἀνηρητημένον εἰς τὸ ἔμπροσθεν, καὶ συνόδου τελείας συγκρατηθείσης λαληθῆ ἁῦθις τὸ κατ' αὐτὸν καὶ τὸ δόξαν αὐτῇ τότε τὸ κῆρος ἔχειν καὶ βέβαιον εἰς τὸ ἔμπροσθεν. καὶ δι' ἀσφάλειαν καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς τῶν γεγενημένων δήλωσιν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

DCXLIV. (6909—1401) maio. ind. IX.

Professio fidei Mariae, uxoris Tzane Catzamuoi.

† Ὁμολογία Μαρίας τῆς τοῦ Κατζαμούκου †.

Σίγγον	Μαρίας τῆς τοῦ
Τζανε	Κατζαμούκου.

† Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν κ. τ. λ. †.

DCXLV. 6909 (1400—1401) ind. IX.

Nominatio metropolitae Gangrorum.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν προύργου παντός ποιείται τὸ τὰς ὑπ' αὐτὴν τελοῦσας ἀγιωτάτας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ποιμένων γνησίων καὶ προστατῶν εὐμοιρεῖν, ἅτε δὴ τοὺς τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας οἰακας ἀναδεξαμένη κρίμασι θειοτέροις παρὰ θεοῦ καὶ ὑφείλουσα τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκομένων χριστιανῶν τὴν διόρθωσιν καὶ τὸν ἀγιασμὸν καὶ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν περιποιεῖσθαι, τοῦτο δὴ πάντως ἔσται τὸ ταῖς χηρευούσαις ἐκκλησίαις ποιμένας ἐγκαθιστᾶν, δυναμένους τὰ ψυχῶ-
 ωφελῆ καὶ σωτήρια ἐκδιδάσκειν καὶ ἐπὶ τὴν πνευματικὴν καὶ θείαν μεταρρυθμίζειν τὸν ὑπ' αὐτοὺς χριστῶνυμον τοῦ κυρίου λαὸν προκό-
 πῆν τε καὶ αὐξήσειν. ἐπεὶ οὖν καὶ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γάγγ-
 γρας θανάτῳ τὸν οἰκεῖον ἀποβαλοῦσης ποιμένα, ὁ ἐκείσε ἄπας εὐρι-
 σκόμενος τοῦ κυρίου λαὸς ἐδεήθησαν δι' οἰκείων γραμμάτων τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὥστε προστατὴν αὐτοῖς καὶ ἀρχιερέα ἐγκαταστή-
 ται, διὰ τὸ πολλαχόθεν αὐτοὺς ἐπηρεάζεσθαι καὶ κινδυνεύειν περὶ τὰ καιριώτερα παρὰ τῶν ἄλλοφύλων, μὴ εὐποροῦντας διδασκαλίας καὶ εἰσηγήσεως πνευματικῆς προστατοῦ (φιλοῦσι γὰρ ὡς ἐπίπαν οἱ ἄν-
 ἄθρωποι πρὸς κακίαν βραδίως καταφέρεσθαι μᾶλλον ἢ πρὸς ἀρετὴν ἐπανάγεσθαι, καὶ ταῦτ' ὑπὸ βαρβάρους ὄντες) δεῖν ἔκρινε καὶ ἡ με-
 τριότης ἡμῶν, ἐπὶ πλεον μὴ ἀπολιμαντον εὐρίσκεισθαι τὴν τριαύτην ἐκ-
 κλησίαν, ὡς οὐ μικρὰς βλάβης καὶ ζημίας ψυχικῆς ἐντεῦθεν ἔσομέ-
 νης αὐτῇ, ὅθεν καὶ προσκαλεσαμένη τὴν περὶ αὐτὴν εὐρισκομένην τῶν ἀρχιερέων ὁμήγουριν, ψήφους γενέσθαι ἐν αὐτῇ ὡς ἔθος παρεκε-
 λέυσατο, ἧς δὴ καὶ συγκροτηθείσης, παρόντων τοῦ Κυζίκου, τοῦ Σε-
 βερίνου, τοῦ Μηδείας, συναινέσαντος καὶ δι' ἐγγράφου γνώμης τοῦ Γοτθίας, καὶ ἐκλεξαμένων τὸν ἀπεκείσε ἀποσταλέντα πρεσβύτερον κῦρ Γεώργιον τὸν Κοντοφῆ ὡς καλὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνάρετον καὶ πολλοῖς πνευματικοῖς προτερήμασι κεκοσμημένον παρὰ θεοῦ, τοῦτον καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ὡς καλῶς τε καὶ προσηκόντως δοκιμασθέντα καὶ ψηφισθέντα, τῇ ἐπικλήσει καὶ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος, γνήσιον μητροπολίτην Γάγγρας κεχειροτόνηκε κ. τ. λ. καὶ μήτε τῆ τῆς ἐπισκοπῆς ἐπαίρεσθαι ἀξιῶματι, ὁ γὰρ ἐπί-
 σκοπος ὥσπερ ἀνάγκην ἔχει μὴ ἐφίεσθαι τῆς ἀρχῆς πρὸ τοῦ τυχεῖν

αὐτῆς, οὕτως ἐπιλαβόμενος αὐτῆς ὀπωσθήποτε τῷ θεῷ τοῦτο θόξαν, ἢ μετριότης ὀφείλει γίνεσθαι, μητ' αὐ ἀνειμένος εἶναι καὶ ὑπεριος καὶ ἀναπεπτωκῶς, προδοσία γὰρ τοῦτο τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς, ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμερος καὶ πρᾶος εἶναι ὀφείλει, νῦν δ' ἀδούλωτος καὶ σφοδρὸς καὶ φοβερός καὶ ἀδέκαστος· ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρεται καὶ μόνον, ἀφιέναι δεῖ ταῦτα τοῖς ἀμαρτάνουσι καὶ συγγινώσκειν αὐτούς, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς φιλανθρωπίας χρῆζομεν, ὅσα δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνατρέχει, καὶ χείρων ἂν ἴσως ἑαυτοῦ ὁ ἀμαρτάνων γένοιτο, εἰ μὴ παιδευθεῖη, ταῦτα τέμνειν σὺν ἀδοτηρίᾳ κατὰ τοῦς ἀρίστους τῶν λατρῶν, ἵνα μὴ χείρω τὰ ἔλκη γένωνται, κατὰ τῶν ἀπειθῶν διανίστασθαι πάσῃ δυνάμει· ἐπίστηθι γὰρ φησὶν ὁ μακάριος Παῦλος, ἐκπληξόν, εὐκαίρως, ἀκαίρως, θυμὸν ἀρχόντων μὴ ὑποκτήσων ἢ καιρῶν μεταβολᾶς ἢ τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἀφαίρεσιν κ. τ. λ. τοῖς ἱεροῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας μεγάλην καταβάλλεσθαι πρόνοιαν, ὥστε τὰ μὲν κινητὰ εἰς κόσμον τῆς ἐκκλησίας ἀσινῆ διασώζεσθαι, εἰ δὲ οὐδὲν τε καὶ ἀβέησιν ἐπιδέξασθαι, τῶν δ' ἀκινήτων ὅσα μὲν εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας συντελῆ χρεῖαν, ἀνεκποίητα συντηρεῖν, τὰ δ' ἐμφοτευματικῶς εἰσιν ἐγχειριζόμενα κανονικῶς τούτοις ἐγχειρίζεσθαι κ. τ. λ. ἐπὶ τούτῳ μὲν καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται αὐτῷ δὴ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Γαγγρῶν, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Παφλαγωνίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, κυρῷ Γερμανῷ δι' ἀσφάλειαν, ἔτους 5. 8. 8. †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Ματθαῖος, ἕλεφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμένικὸς πατριάρχης †.

DOXLVI. 6909 (1400—1401) ind. IX.

Synodi sententia de venditione domus.

† Ὁ οἰκεῖος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κύρ Μανουήλ ὁ Βουζηνός, κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀνέφερεν, ὡς τῇ ἐνθεῖα καὶ τῇ τοῦ καιροῦ ἀνάγκῃ διὰ τὸν ἐκ τῆς μάχης ἀποκλεισμόν εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν συνελαθεῖς καὶ πάντα, ὅσα εἶχε, προικῆν τε καὶ πατρικά, τὰ

μὲν πεπρακώς, τὰ δὲ ἐνεχυρασάμενος οὐδὲν ἕτερον ἔχειν εἶπεν, εἰ
 μὴ τὰ προικῶν αὐτοῦ ὀσπήτια, ἃ καὶ ἐζήτησι ἐνδοσίην λαβεῖν, διὰ τὸ
 ἔτι ἀφήλικα εἶναι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πωλῆσαι πρὸς τὸν ἔξωθεν
 ἐλθόντα Ἀργυρόπουλον, ἐπεὶ μετ' αὐτοῦ συνεβιβάσθη, εἰς ὑπέρπυρα
 διακόσια ἐβδομήκοντα ἢ τοῦν μετριότης ἡμῶν, πρόνοιαν ποιουμένη
 τῆς ἀφήλικος γυναῖκος τοῦ Βουζηνοῦ, ἐζήτησεν ἀκριβῶς, εἴπερ ἐν
 δυνατὸν αὐτοὺς ἄλλοθεν τραφῆναι, καὶ εἰ περίστιν αὐτοῖς ἄλλος τις
 πόρος καὶ πράγματα εὑρεν οὖν, ὡς οὐτε ὁ Βουζηνός εἶχεν ἀφ' ἑαυτοῦ
 πράγματα, οὔτε μὴν προικῶν πράγματα καὶ ὑπέρπυρα ἔλαβε, πλὴν
 γὰρ κοσμίῳν ὀλίγων, καὶ τῶν ῥηθέντων ὀσπητίων οὐδὲν ἕτερον ἐδόθη
 αὐτῷ· ἄσπερον οὖν ἔδοξεν ἡμῖν, ἀντικοιῖσθαι μὲν τοῦ κτήματος τῆς
 ἀφήλικος, αὐτὴν δὲ καὶ τὸν ἄνδρα λιμῷ διαφθαρῆναι καὶ τὰ κινητὰ
 αὐτῶν ἀπολέσαι καὶ τόκων παρανάλωμα γενέσθαι. διὰ ταύτας μὲν δὴ
 τὰς ἀνάγκας ἐνέδωκε μὲν ἡ μετριότης ἡμῶν, ταῦτα διαπραθῆναι,
 πλὴν ἐπὶ δικαίῳ τιμήματι καὶ ὅσον ἐστὶ δυνατόν, τὸ πλεῖον εὑρεῖν,
 ἔθεν καὶ ἀπεφῆναιτο εἰς τὸ κἀντος τὸ τοιοῦτον τίμημα αὐτῶν λα-
 λῆσθαι ἡμέρας ὀκτώ, καὶ εἴπερ οὐχ εὑρέθη τις πλεῖον διδοῦς, τότε
 τελειωθῆναι τὴν τοιαύτην πρᾶσιν εἰς τὸν Ἀργυρόπουλον. τῶν οὖν
 ὀκτῶ ἡμερῶν τοῦ κἀντους παρελθουσῶν οὐ μόνον εὑρέθη τις τὸ οἶον-
 οὖν πλεῖον διδοῦς, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀργυρόπουλος μεταμεληθεὶς παρη-
 τήσατο καὶ ὃν ἔδωκεν ἀρραβῶνα ὑπὲρ τῶν τοιούτων ὀσπητίων· ἐσχάτη
 τοίνυν ἀπορία συνελαθεὶς ὁ Βουζηνός τῷ μάλιστα τὰ μὲν οἰκήματα
 πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀνακτίσεως δεῖσθαι διὰ τὸ καὶ μέρος αὐτῶν
 κινδυνεύειν καταπεσεῖν, αὐτὸς δ' οὐ μόνον αὐτοῖς βοηθῆσαι δύνασθαι,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων τραφῆσθαι προσδοκᾶν καὶ τὰ ἐνεχυρα ἔλευθε-
 ρῶσαι τὰ αὐτοῦ, ἐπεὶ εὑρέθη πάλιν ὁ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων,
 κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Θωμᾶς ὁ Καλλοκῆρις,
 τὴν αὐτὴν τιμὴν διδοῦς ὑπὲρ τῶν τοιούτων οἰκημάτων, ἦν πρώτην
 καὶ ὁ Ἀργυρόπουλος, καὶ ἦς εἰς τὸ κἀντος λαληθείσης οὐδεμία αἰ-
 ξησις εὑρέθη, παρεγένοντο δὲ συνοδικῶς ὁ τε Βουζηνός καὶ ὁ Καλ-
 λοκῆρις, καὶ προτροπῇ καὶ ἐνδόσει τῆς ἡμῶν μετριότητος δέδωκεν ὁ
 Καλλοκῆρις τὰ διακόσια ἐβδομήκοντα ὑπέρπυρα, ἃ καὶ μετὰ συνοδι-
 κῆς διακρίσεως αὐτῆς τινὰ μὲν ἐδόθησαν εἰς χρέα τοῦ Βουζηνοῦ, τὰ
 δὲ λοιπὰ ἐδόθησαν πρὸς αὐτοὺς μετὰ προσδιορισμοῦ, ὅπως μὲν δι'
 αὐτῶν ἐνεργῶσι τὰ πρὸς ζωάρκειαν αὐτῶν, καὶ πρατήριον γράμμα

προέβη, ἡμετέρα καὶ αὐτοδιαγνώσει, παρὰ τε τῆς μάμμης τῶν παι-
δων τῆς Φιλανθρωπικῆς καὶ παρὰ τοῦ Βουζηνοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γυ-
ναικός. ἔπει ταῦτα κατὰ τοῦτον προέβη τὸν τρόπον, ἡ μετριότης ἡμῶν
τὸ στέργον ἔχειν καὶ βέβαιον καὶ πάντα ἐρρώμενον καὶ ἀκατάλυτον
τὴν παροῦσαν πράξιν διαγιγώσκει καὶ ἀποφαίνεται καὶ κατέχειν τὸν
δηλωθέντα κῦρ Θωμᾶν τὸν Καλλοκῦριν τὰ ῥηθέντα ὑσπήτεια ἀνενο-
χλήτως πάντη καὶ ἀνεπηρέαστως, μηδένα λόγον εὐρήσων ποτὲ ἐπὶ τῇ
κατοχῇ καὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ αὐτῶν ἢ παρὰ τινος τῶν ἀπάντων ἢ
παρὰ τῆς τοῦ Βουζηνοῦ γυναικός, κυρᾶς Θεοδώρας Βουζηνῆς τῆς Φι-
λανθρωπικῆς, προβαλλομένης τυχὸν ἢ ἀφηλικιότητα (ἐμπροσθεν γὰρ
τῆς ἡμῶν μετριότητος διεκρίθη καὶ προέβη ἢ πράσις ὑπὲρ αὐτῆς) ἢ
ἀναρχυρίαν (ἄπαν γὰρ τὸ ῥηθὲν τίμημα ὁ Καλλοκῦρις συνοδικῶς κατ-
εβαλετο) ἢ ὑφ᾽ αὐτῶν τοῦ τιμήματος, καὶ τοῦτου γὰρ πρόνοιαν ἐποιή-
σαμεν, λαλεῖσθαι αὐτὸ ἡμέρας ὅκτω ἀποφηνάμενοι, καὶ πλέον οὐδ'
ὄτιον εὐρόντες, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἀπολέσαντες, τοῦ Ἀργυ-
ροπούλου μεταγνόντος, καθὼς εἴρηται. ἔξει τοίνυν ὁ ῥηθεὶς Καλο-
κῦρις ἕνεκεν τῶν τοιούτων οἰκημάτων τὸ ἀνενόχλητον ἐκ πάντων καὶ
ἀνεπηρέαστον. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου δήλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο
καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπεδέθη τῷ ἀπὸ
τῶν τῆς πολιτείας ἀρχόντων, κῦρ Θωμᾶ τῷ Καλλοκῦρι, εἰς ἀσφάλειαν.
ε·ν· ἔ·τ·ε·ι· ς· Ϙ· θ'· †.

DCXLVII. (6909—1401) maio. ind. IX.

Metropolita Ungroulachiae iubetur Isidorum habere sacerdotem.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Οὐγγροβλαχίας, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε
πάσης Οὐγγρίας καὶ Πλαγηνῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφῆ
τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ἐνταῦθα ἦλθεν ὁ παρὼν ἀπὸ τῆς Ῥωσοβλαχίας
ἱερεὺς, ὡς ἀνέφερεν, Ἰσίδωρος, καὶ ἀνέφερεν, ὅτι ἡ σῇ ἱερότης ἔχει
αὐτὸν ἀργὸν διὰ τὴν ἀπειθειαν τῶν Ῥωσοβλάχων καὶ τὸν ἐκφωνη-
θέντα κατὰ πάντων ἐκείνων ἀφορισμὸν, διότι οὐκ ἐδέχοντο τὸν μη-
τροπολίτην αὐτῶν, κῦρ Ἱερεμίαν, ἀλλὰ ἠπειθήσαν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν,
διὸ καὶ ἠφορίσθησαν εἴπερ οὖν ἐνὶ ἡ αἰτία αὕτη μόνη, καὶ οὐδεμία
ἄλλη, ὡς ἀνέφερε, καὶ πρότερον διεκρίθη συνοδικῶς, ὅ τε λαὸς ἅπας
συνεχωρήθη συνοδικῶς καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ μόνοι οἱ ἀρχόντες, ὡς

αἷτιοι τῆς ἀπειθείας, ἐνεκαλοῦντο, καὶ οἱ ἐπίσκοποι ὑπὸ ἀργίαν ὑπέμειναν, μέχρις ἂν συνοδικῶς ἐξετασθῇ τὸ κατ' αὐτῶν, καὶ ὡς ἂν δόξη καὶ περὶ ἐκείνων ὁ δὲ λαὸς ἄπας καὶ οἱ ἱερεῖς συνεχωρήθησαν καὶ πρώην, καὶ νῦν οὕτως ἔδοξε συνοδικῶς, λαληθέντος τοῦ περὶ τούτου. εἴπερ οὖν οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἐμποδίζον αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην, εἰ μὴ τὸ παρὸν, ὅσον ἀνέφερε, καὶ ὅσον παραδηλοῦμέν σοι, συνεχωρήσαμεν αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἐνεργείτω καὶ αὐτός, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πέτρος τὸν τοῦ ἀναγνώστου βαθμὸν ἐκπληροῦτω, εἴπερ ἐχειροτονήθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἐπισκόπου, εἰ γὰρ καὶ ὑπὸ ἔγκλημα ἐκεῖνος, ἀλλ' οὐκ ἀνίερος, ὥστε ἐμποδίζεσθαι καὶ τὰς χειροτονίας αὐτοῦ, εἴπερ οὖν οὕτως ἔχει, ὡς ἀνέφερε, καὶ τοῦτο μόνον ἐστὶ, διὸ ἐκώλυσας αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην, συγχώρησον καὶ σὺ ταύτην, ἐπεὶ οὕτω συνοδικῶς διεκρίθη. ὁ αὐτὸς ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὴν ἐνορίαν σου πνευματικῶν πατέρων μὴ εὐρισκομένων, ἀναγκάζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ προσέρχονται τοῖς ἱερεῦσιν ἐξομολογείσθαι, οἱ δὲ διότι ἀνάθεσιν οὐκ ἔχουσιν ἐνταλτικὴν ἀπὸ σου, ἀποδιώκουσιν αὐτούς, καὶ ἀπομένουσιν οἱ ἄνθρωποι ἀνεξομολόγητοι· ἐκεῖνοι μὲν οὖν οἱ σοὶ ἱερεῖς λέγω καλῶς ποιοῦσι, μὴ δεχόμενοι τὰς ἐξομολογήσεις αὐτῶν, μὴ ἐνταλθέντος αὐτοῖς παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, σὺ δὲ ὑφείλεις θεῷ τὸν ὑπὲρ τούτων λόγον, καὶ ποιήσον περὶ τούτου τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν τῷ πράγματι, καὶ ἐπίστησον ἐκάστη χωρᾷ τῆς ὑπὸ σὲ ἐνορίας πατέρα πνευματικὸν τὸν δοκιμώτερον ἀφ' ὧν ἔχεις, ὡς ἂν ἐπιδέχωνται τὰς τῶν προσερχομένων αὐτοῖς ἐξομολογήσεις, καὶ ποιήσον καὶ τοῦτο ἐπιμελῶς, ἐπεὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶ τῆ τῶν χριστιανῶν ζωῇ τε καὶ πολιτείᾳ. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματῷ ἰνδ. θ' †.

DCXLVIII. (6910—1402) iulio. ind. X.

Ioanni Melidonae donatur locus prope ecclesiam Euang. Ioannis Croli.

† Ὁ ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἄρχων, κῦρ Ἰωάννης ὁ Μελιδόνης, κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, τρόπῳ φιλοθέῳ κινήθεις, παρέλαβε πρὸ καιροῦ, ἐνδόσει καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναὸν τὸν ἐπ' ὀνόματι τιμώμενόν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ οἱ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολό-

γου, καὶ κατέχει αὐτὸν λόγῳ κτητορείας, τῆς οὖν πτώσεως τοῦ θου-
 κοῦ μέρους αὐτοῦ συμβάσης, καὶ αὐτὸς οὐ μόνον ἐξόδους πολλὰς, ἀλλὰ
 καὶ κόπους ὅτι πλείστους εἰς τὴν τούτων ἀνάγκισιν κατεβάλετο, ῥό-
 γαν τε ὑπὲρ ὕμνωδίας καὶ ἄλλην ἐξοδὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ θείου θυσια-
 στηρίου καλλονῆς ἱερεὶ δέδωκε, καὶ ἕκαστε οὐ διαλείπει πᾶσαν ὑπὲρ
 αὐτοῦ ἐπιμέλειαν ἐνδείκνυμενος, ὅπως ἱερέως ἀκαταπαύστου εὐπορή-
 τοῦτο οὖν χωρὶς τινος ἐτησίου προσόδου ἀδύνατόν ἐστι γίνεσθαι εἰδὼς,
 ἐπεὶ τὸν τοῦ θείου ναοῦ τόπον τὸν περὶ τὸν Ἰκπόδρομον ἰδὼν, εἰς ὃν
 πρότερον ἄνθρωποι ἄρχον, τελοῦντες εἰς τὸν θεῖον ναόν, ἔρημον τῶν
 οἰκούντων, τῇ τοῦ καιροῦ ἀνωμαλίᾳ, καταστάντα, πλήν ἐνός ἧ καὶ
 δύο περιλειφθέντων, οἷς δεδωκώς τὴν τῆς ἀνακτίσεως αὐτῶν τιμὴν
 ἐξέωσε. τοῦτον οὖν ἰδὼν καὶ ἐξαιτησάμενος ἐπὶ τῷ λαβεῖν καὶ ἀνα-
 καθάραι καὶ περιφράσαι καὶ κτῆμα αἰώνιον ἵστασθαι ποιῆσαι ὑπὲρ
 τοῦ θείου ναοῦ, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν καὶ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος ἀποδεξαμένης, παρέχει αὐτῷ τοῦτον διὰ τοῦ παρ-
 όντος αὐτῆς γράμματος, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται, ἵνα ἐκ τοῦ ἀπεν-
 τεῦθεν παραλάβῃ ὁ εἰρημένος Μελιδύνας ἅπαντα τὸν τοιοῦτον τόπον
 τὸν ἀπαντικρὺ τῶν στοῶν τοῦ θείου ναοῦ διακείμενον καὶ περι-
 φράξαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνωφόρου μέχρι καὶ κατὰ τῆς δημοσίου
 στοᾶς, καὶ καλλιεργήσῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτὸν εἶναι ἀναπαί-
 ρετον κτῆμα τοῦ θείου ναοῦ καὶ τὸ γεγονὸς κτῆμα κατέχειν
 αὐτὸν ἐφ' ὅρη πάσης τῆς αὐτοῦ ζωῆς, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ περιερχομέ-
 νην πρόσοδον ἐξοδιάξῃ ὑπὲρ τοῦ θείου ναοῦ τούτου, ἀλλὰ τῷ εἰρημένῳ
 κατέχων τρόπον τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον αὐτοῦ βελτιώσεώς τε καὶ αὐξή-
 σεως φροντίξῃ, μήτε παρὰ τῶν προενοικούντων ἐν ταῖς στοαῖς καιροῦ
 καλοῦντος ἐπανελθόντων εὐρήσων τὴν οἴανοῦν διενόχλησιν ἢ ἐπήρειαν,
 μήτε παρ' ἄλλου τινὸς τῶν ἀπάντων, ἐπεὶ ἐπιστάσις καὶ διακρίσει
 τῆς ἡμῶν μετριότητος παρέλαβε τοῦτο, συμφέρειν ὅτι πλείστα τῷ θείῳ
 ναῷ διακρινάσης· ὁμοίως ὀφείλει καὶ ὁ μετὰ θάνατον αὐτοῦ διαδε-
 ξόμενος τὴν κτητορείαν τοῦ θείου ναοῦ διακρίσει τοῦ κατὰ καιρὸν οἰ-
 κουμενικοῦ πατριάρχου διαδέχεσθαι καὶ τὸ τοιοῦτον κτῆμα καὶ καλλ-
 ιεργεῖν αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ θείου ναοῦ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται
 αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Ἔῤιχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἐνδ. ε' †.

DCXLIX. (6909—1400) octobri. ind. IX.

Controversia de fundo dirimitur.

† Ὁ οικεῖος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Μάρκος Παλαιολόγος ὁ Ἰάγαρις, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀνήνεγκεν, ὡς πλησίον τοῦ κήπου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῷ Κονητῷ ἦσαν οἰκήματα τοῦ Μαυρομμάτου, ὃς ἔτι τῶν ἰδῶ ἀποδημῆι, ἔτι δὲ καὶ τόπος κλήμασι πεφυτευμένους καὶ δένδροις, ὧν καταχάλασθέντων παρὰ τῆς γυναικαδέλφης αὐτοῦ, τῆς μοναχῆς . . . . τῆς Πετραλειφίνης, καὶ ταῦτα κωλυομένης παρ' αὐτοῦ τοῦ Παλαιολόγου, ἐκρίζωθέντων δὲ καὶ τῶν κλημάτων καὶ τῶν δένδρων παρ' αὐτῆς, ἐναπελείφθη ὁ τόπος ἔρημος τε καὶ ἀφῆτος καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν παριόντων, ἐξ οὗ ζημίαν οὐ μίκρην αὐτὸς ὑπομένων, ὡς τοῦ κηπευοῦ αὐτοῦ ἀποθῆσθαι βουλομένου διὰ τὴν κλοπὴν ἐκείσε πολλάκις γίνεσθαι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἔδυνωμένου, ὡς περιβλεπομένου ἐκείθεν παρὰ τῶν διερχομένων, εἰ μὴ περιφράξειε τὸν ἐκείσε τόπον τῶν οἰκημάτων ἀναγκασθεὶς, τρόχαλον ἀνέγειρε πρὸ καιροῦ, καὶ περιέφραξε τούτον, ἐξελίθαξε δὲ καὶ τινὰ ὕλην τὴν ἐμπροσθοῦσαν τῷ τόπῳ τῶν οἰκημάτων, καὶ κατέσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ προσδοκίᾳ, ὅπως ἐλθὼν ὁ τοῦ τόπου κύριος ὁ Μαυρομμάτης ἢ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἀποδῶ καὶ ἀναλάβηται τὸν ἑαυτοῦ τόπον, περιεφραγμένον καὶ κεκαθάρμενον, ἢ διακωλήσῃ τούτον πρὸς αὐτὸν, ἢ ἐπὶ τέλει ἐτησίῳ παραδῶ τούτον αὐτῷ, ἐπεὶ οὐκ ἔστι δυνατόν, ἐξωτερικόν τινα εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, οὔτε οἰκήματα πάλιν ἀνεγερθῆναι ἐπὶ τῷδε τῷ τόπῳ. τοῦ γὰρ καιροῦ τρέχοντος καὶ τοῦ Μαυρομμάτου μὴ ἐπανερχομένου, δεομένου δὲ καὶ τοῦ τόπου ἐπιστασίας τινός, διὰ τὸ τὸν Παλαιολόγον τὸν Ἰάγαριν ἀνακαθάραι βούλεσθαι τὸ τοιχείον, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τοῦ Μαυρομμάτου καὶ τοῦ κήπου αὐτοῦ, ἐζήτησε καὶ παρεκάλεσεν, ὡς ἂν ἡ μετριότης ἡμῶν ἐξαποστείλῃ τοὺς ἐπιστατήσοντας τούτο, διαγνῶ δὲ καὶ περὶ τοῦ τόπου τῶν οἰκημάτων τοῦ Μαυρομμάτου, εἰ προσήκει τούτον κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ, ἀποδημοῦντος ἀρετίως, καθὼς εἴρηται, τοῦ Μαυρομμάτου, διαγνῶ δὲ καὶ περὶ τοῦ εἰσοδήματος, εἰ ἀνήκει ἐκείνῳ ἀπὸ τῆς ἀνακαθάρασεως καὶ τῆς σποράς, ἣν κατεβάλετο ὁ Ἰάγαρις, ποῦ δίδεσθαι καὶ ὅποσον δίδεσθαι, ἐπειδὴ κείρῃται καὶ τούτο λαμβάνειν ἢ ζηλωθεῖν γυναικαδέλφην αὐτοῦ, ἀφορ-

μὴν λαβοῦσα, ὅτι προέδωκεν αὐτῇ αἰτου μουζουρία δύο ὑπὲρ χρόνων δύο, οὕτω συμφωνηθέν αὐτοῖς. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, τὴν αἴτησιν τοῦ Παλαιολόγου προσδεξαμένη ὡς δίκαιον οὔσαν καὶ εὐλογον, τὰ περὶ τούτου διασκεφάμενη, ἐπεὶ εὔραν ἐξ ἀποστολῆς αὐτῆς, ἐπιστάντων τῷ τόπῳ τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν υἱῶν αὐτῆς, τοῦ τε μεγάλου σακελλαρίου, διακόνου, κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Ἀσινάρη, καὶ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος, διακόνου, κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Βαλσαμῶν, ὡς ὁ τόπος οὗτος τοῦ Μαυρομμάτου ὀλίγος μὲν ἐστὶ, πολλὴν δὲ βλῆν ἔχων ἀνακαθάρσεως δεομένην καὶ ἀναγκαῖον κατέχεσθαι αὐτὸν παρὰ τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Ἰάγαρι καὶ περιφραγῆναι· οὐ γάρ ἐστι δυνατόν ἢ ἕτερον ἐν αὐτῇ εἰσαχθῆναι καὶ κατασπείρειν αὐτὸν ἢ ἀνεπιμέλητον οὕτως ἵστασθαι καὶ χωρὶς τοῦ προσήκοντος φραγμοῦ, διὰ τὸ βλάβην ἐγτεῦθεν γίνεσθαι τῷ κήπῳ καὶ τοῖς οἰκήμασι τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Ἰάγαρι, εἰ γὰρ καὶ ὁ Μαυρομμάτης τῶν ὠδῶν ἀποδημεῖ· ἀλλ' αὖν δίκαιόν ἐστι τὸ ἀνεβλήτον καὶ ἀζήμιον ἔχειν τὸν Παλαιολόγον ἐκ τοῦ γειτονοῦντος αὐτῷ, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἂν ὁ τόπος οὗτος τοῦ Μαυρομμάτου, εἰς δὴν καὶ ὄριον ἐτέθη παρὰ τῶν δηλωθέντων ἀρχόντων, διαιροῦν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κήπου τοῦ Ἰάγαρι, διακρατῆται μὲν ἐπὶ τέλει ἐτησίῳ παρὰ τοῦ Παλαιολόγου τούτου τοῦ Ἰάγαρι, ἄχρις ἂν ὁ Μαυρομμάτης ἐπανέλθοι ἐνταῦθα, τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ ἐστὶν ὑπέρπυρον ἔν· οὕτω γὰρ ἐτέθη καὶ διεκρίθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, πληροφορηθείσης, ὡς οὐ πλείονός ἐστιν ἄξιον τοῦτο, ἀπὸ τῶν δηλωθέντων ἀρχόντων, φυλάσσειται δὲ καὶ τοῦτο παρὰ τῷ Παλαιολόγῳ τῷ Ἰάγαρι· ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Μαυρομμάτου, ὀφείλει γενέσθαι λογαριασμός· περὶ δὲ τῆς ἀνακτίσεως καὶ τῆς ἄλλης πάσης ἀνακαθάρσεως καὶ ἐπιμελείας, ἣν ἐποίησεν εἰς τόνδε τὸν τόπον ὁ εἰρημένος Παλαιολόγος ὁ Ἰάγαρις καὶ ἧς μέλλει εἰσεῖτι ποιήσῃν, καὶ εἰ μὲν αὐτος ἰκανωθῆ εἰς τὰς ἐξόδους πάσας τὰς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐτησίου τέλους, ἵνα λαμβάνῃ ὁ Μαυρομμάτης τὸν τόπον αὐτοῦ· εἰ δὲ ὑπερβαίνει ἢ ἐξοδος τοῦ ἐτησίου τέλους, ἵνα λαμβάνῃ ἀπὸ τοῦ Μαυρομμάτου τὸ ὑπερβαίνον ὁ Παλαιολόγος ὁ Ἰάγαρις, ἄχρις ἂν ἰκανωθῆ· εἰ δὲ γε πάλιν πλείον τῆς ἐξόδου . . . . . κατέχει οὗτος ἀπὸ τοῦ ἐτησίου τέλους, προσαντιτρέφῃ τοῦτο πρὸς αὐτὸν, ὧν διατηρηθέντων ἔσται τὸ μετὰ ταῦτα περὶ τοῦ τόπου τούτου εἰς τὸ θέλημα τοῦ Μαυρομμάτου· εἰ δὲ

θελήσει ὁ Μαυρομαμάτης διακράσαι τοῦτο ἢ ἐπὶ τέλει διδόναι πρὸς
τινα, ὀφείλει ἐν προτιμῆσει εἶναι πάντων τῶν ἄλλων ὁ Παλαιολόγος ὁ
Ίάγαρις, ὡς ἀνακαθάρας τοῦτον καὶ περιφράξας, καὶ ἐπειδὴ κατέχει
αὐτὸν ἐνδόσει καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος. τοῦτου γὰρ χάριν
ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCL. 6909 (1400—1401) ind. IX.

Sententia in lide monasterii Marias Pausolyrae.

† Ἡ τιμιωτάτη ἐν μοναχαῖς κυρὰ Θωμαῖς, θυγάτηρ κατὰ πνεῦμα
τῆς ἡμῶν μετριότητος, τοῦ πανσέπτου μονοδρίου τῆς Πάναγίας μου
τῆς Πausολύπης ἡγουμενικῶς προϊσταμένη, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ
Μανουὴλ τοῦ Σπυριδωνος, εἰποῦσα διὰ τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ
ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῦρ Γεωργίου τοῦ Γουδέλη, ὡς αἱ πρότερον
ἐνασχοῦμεναι τῷ τοιοῦτῳ μονοδρίῳ μοναχαὶ ἐκδεδώκασι οὐ καλῶς
τοῦ μονοδρίου περιβόλιον, πολλοὺς κατάκομον δένδρεσι, πρὸς τὸν ῥη-
θέντα καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν Σπυριδωνά, ἵνα καλλισργή-
σωσιν αὐτὸ καὶ ἀνακαθάρωσιν ἅπαν καὶ καταφτεύσωσιν εἰς ἀμπέ-
λιον, καὶ μετὰ πέντε χρόνους ἵνα μερίζωσι τὸν οἶνον τοῦ ἀμπελίου
ἐξ Ἰσου, οἱ δύο Σπυριδωνες τὸ ἥμισυ καὶ αἱ μοναχαὶ τὸ ἥμισυ, καὶ
οὕτως ἔχειν αὐτοὺς ἄδειαν καλλισργεῖν αὐτὸ καὶ παραπέμπειν καὶ
πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, μηδὲν ἕτερον ἐκ τοῦ μονοδρίου λαμ-
βάνοντες ὑπὲρ τῆς καλλισργίας τοῦ ἡμίσεως εἰ μὴ ὑπέρπυρα μόνον
ἐξ, κατὰ τὸν τοῦ τρύγους καιρὸν, ἅπερ παρὰ τὸ θεὸν ἔλεγε πραχθῆ-
ναι, καὶ ἐζήτηει ἀναλαβεῖν τὸ ἀμπέλιον ἐκ τοῦ Σπυριδωνος τὸ μονο-
δριον, τοῦ ἐνός ἀδελφοῦ τῷ χρεῶν λειτουργήσαντος καὶ τοῦ κληρονό-
μου αὐτοῦ ἔξω εὐρισκομένου διὰ τὸν ἐκ τῆς μάχης ἀποκλεισμόν· παρῶν
δὲ καὶ ὁ Μανουὴλ καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπεῖς, τὸ τῆς συμφωνίας
ἐγεφάνισε γράμμα, ταῦτα κατὰ μέρος διαλαμβάνον, ὅπερ ἐπὶ συμφέ-
ροντι τοῦ μοναστηρίου διεκρίθη συνοδικῶς προβῆναι· τὸ γὰρ περι-
βόλιον μόλις ἐδύνατο εἴκοσιν ὑπερπόρων πρόσοδον προξενεῖν τῷ μονο-
δρίῳ, νῦν δ' ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως ἀμπελίου ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πρόσο-
δον ἔχει· προέβη τε τὰ τῆς συμφωνίας οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ
μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ Μελιτινιώτου ἐκείνου, τοῦ τὰ δίκαια τῶν
μοναστηρίων διακρατοῦντος καὶ ἐπιτηροῦντος, ὅθεν ἐπεὶ διὰ τὸ τοῦ
μονοδρίου συμφέρον εὐρομεν προβάσαν τὴν τοιαύτην πράξιν (ἀπὸ γὰρ

ἐνεργείας τῶν Σπυριδῶνων εὔρομεν ἀξήθεισαν τὴν πρόσοδον τοῦ κτήματος τοῦ μονοδρίου) ταύτην μὲν τηρεῖσθαι διεκρίναμεν, τὴν δὲ τοῦ ἐνός ἀδελφοῦ τοῦ ἀποικομένου μερίδα, ἐπεὶ καὶ ὁ κληρονόμος αὐτοῦ ἔξω εὕρισκται, καὶ ἀδελφὸν ἐστίν, εἴτε ἐν τοῖς ζῶσιν εὕρισκται, εἴτε καὶ τέθνηκε, διεγνώσθη, ἵνα τὸ μὲν ἀμπέλιον ἅπαν καλλιέργῃ ὁ περιλειφθεὶς εἰς ἀδελφός, ὁ Σπυριδῶν, ἐκβαλλομένων δὲ τῶν εἰς αὐτὸ ἐξόδων ἐκ τοῦ ἡμίσεως εἰσοδήματος κατὰ τὴν συμφωνίαν τὸ περιλειφθὲν ἡμῶν φυλάσσεται παρὰ τῷ Σπυριδῶνι, καὶ εἰ μὲν ἐπαυέλθοι ὁ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κληρονόμος, ἵνα λαμβάνῃ αὐτὸ, εἰ δὲ κάκεινος τὸ χρεῶν ἀποτίσῃ, ἵνα λαμβάνῃ τὸ μὲν μονοδριον τὰ διμοιρον ἀμπέλιον τε καὶ εἰσόδημα τοῦ ἀνήκοντος ἐκεῖνῳ, καὶ ποιῇ τοῦτο ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἐκεῖνων, τὸ δὲ τρίτον ὁ Σπυριδῶν, ὡς κληρονόμος τοῦ παιδίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ τὸ μέρος τοῦ μονοδρίου ἐνέκειτο, μὴ τηρῆσαι τοὺς Σπυριδῶνας τὴν συμφωνίαν, ἣν ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ μέρος αὐτοῦ ἀφύτευτον ἀπέμεινε, καὶ κύκλῳ λιθοσωρίαν ἔχει, ἣτις οὐκ ἐκαθαρίσθη παρ' αὐτῶν, κατὰ τὴν αὐτῶν συμφωνίαν, καὶ νῦν ἀμελεῖται καὶ πλεον, οὔτε κατορύγων ἐν αὐτῷ βαλλομένων κατ' ἔτος, οὔτε τῶν δουλειῶν αὐτοῦ, ὡς δεῖ, γινομένων καὶ κλεπτομένων μὲν παρὰ τοῦ Σπυριδῶνος τῶν καρπῶν διὰ ἄλλων εἰσοδοῦς ἐξόδων παρὸ τῆς ἀπὸ τῆς μονοδρίου, τῶν δένδρων δὲ πωλουμένων παρ' αὐτοῦ, ὡς βούλεται, δι' ἅπερ ἅπαντα ἐζήτησαν αἱ μοναχαὶ ἐπιστατηθῆναι τὸ ἀμπέλιον παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν εἰς πάντα γενέσθαι, ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπέστη τῷ ἀμπελίῳ, καὶ εὔρε γύροθεν μὲν τοῦ ἀμπελίου λιθοσωρίαν, πλὴν ἀναγκαίως μὴ καθαρισθεῖσαν, διὰ τὸ κύκλῳ αὐτοῦ ἕτερα ἀμπέλια εὕρισκασθαι, καὶ μὴ ἔχειν αὐτούς, ὅθεν ἂν τοὺς λίθους καὶ τὴν ἄχρηστον ὕλην ἐξενεγκόντες ῥίψουσι, τὰς δὲ δουλείας τοῦ ἀμπελίου εὔρομεν ἐνεργουμένας, ὡς δεῖ, καὶ ὀλίγων δεόμενων κατορύγων, διὰ τὸ πλήρες κλημάτων αὐτὸ εὕρισκασθαι, ἐπεὶ δὲ καὶ μέρος εὔρομεν ἀφύτευτον καὶ κεχερωμένον, χάριν μὲν τῆς παρελθούσης ἀμελείας καὶ τῆς ζημίας τῶν μοναζουσῶν (ἐμελλον γὰρ κερδαίνειν, εἴπερ κάκεινο ἀρχῆθεν κατεφυτεύετο) διεκρίναμεν, ἵνα ἀντὶ τῶν κατ' ἔτος διδομένων παρὰ τοῦ μονοδρίου τῷ Σπυριδῶνι ὑπερπύρων, διδῶνται αὐτῷ μόνον τὰ τέσσαρα· περὶ δὲ τῆς κλοπῆς τῆς πωλήσεως τῶν δένδρων διεκρίθη, ἵνα τὰ μὲν δένδρα πωλῶνται δι' ἐπιστασίας τῶν εἰς τὰ μοναστήρια ἀποταχθέν-

των διοικητῶν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς τοῦ μοναδρίου εισόδου, ἢ εἴπερ εὔρεθῆ τὸ τυχόν κλέψας ἀπὸ τῆς καρποφορίας τοῦ ἀμπελίου λάθρα καὶ οὐ μετὰ γνώμης τῶν μοναζουσῶν, ἢ εἴπερ οὐ καλλιεργεῖ πάσας τὰς δουλείας αὐτοῦ ἐν καιρῷ τῆ προσήκοντι, καὶ βάλῃ καὶ ὅσα χρήζει κατόρυγα, ἢ εἴπερ οὐ καταφυτεύσῃ τὸ κεχερωμένον μέρος εἰς ἀμπέλιον, ἵνα ἀποδιώκῃται δικαίως ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου καὶ ἐκβάλλῃται ἀμετόχως, καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ τὸ καθόλου τὸ μόνυδριον, τὸ δὲ ἀνήκον τῷ μέρει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ εἰσόδημα φυλαχθήσεται, ὥστε γενέσθαι εἰς αὐτό, ὅσον εἴρηται ἀνωτέρω. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἔτει 5 7 9. τὸ δὲ εἰσόδημα λογισθήσεται κατὰ χρόνον παρὰ τῶν ἡμετέρων διοικητῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, ὥστε δῆλον εἶναι καὶ γίνεσθαι φανερόν τὸ ἀνήκον τῷ ἀποιχομένῳ ἀδελφῷ †.

DCCL. (6909—1401) maio. ind. IX.

Controversia dirimitur.

† Αἱ τῆ τοῦ Μαγίστρου μονῆ ἐνασκούμεναι ἔγκλησιν ἐκίνησαν συνοδικῶς κατὰ Γεωργίου τοῦ Εὐδόκιμου, εἰπούσαι, ὡς οὔτε τὸ ἀποταχθέν τέλος τοῦ κήπου αὐτῶν, ὃν ἐπὶ συμφωνίᾳ ἔλαβεν, ἵνα ἀνακτίσας κατέχη αὐτὸν ἐφ' ὄρφ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, δίδωσιν εὐγνωμόνως καὶ ἐν τῷ ἀποταχθέντι καιρῷ, ἤγουν τὸν αὐγουστον, ὑπέρυρα δεκατέσσαρα, καὶ τὸν φεβρουάριον, τὰ ὑπέρυρα δεκατέσσαρα, ἐπεὶ εἰκοσιοκτῆ εἰσι τὸ καθόλου, ἀλλ' ἀθετεῖ τὴν συμφωνίαν αὐτοῦ, καὶ παρποκρατεῖ καὶ δίδωσιν αὐτὰ κατ' ὀλίγον, οὔτε τὴν ὑφειλομένην αὐταῖς τιμὴν ἀποδίδωσιν, ἀλλ' ἀναισχοντεῖ καὶ ὀβριζεῖ αὐτάς, περὶ τοῦ τέλους προσερχομένας καὶ ἀπαιτούσας αὐτὸ, διὸ καὶ ἐζήτησαν ἀναλαβεῖν τὸν κήπον ἀπ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι ἑτέρῳ, ὡς ἂν ἔχωσιν ἀπ' αὐτοῦ ἀνενοχλήτως τὸ τέλος αὐτῶν· παρὼν δὲ καὶ ὁ Εὐδόκιμος καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι προτραπίεις, ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις προεφασίστατο, καὶ δημοσίας ἀπαιτήσεις καὶ ζημίας καὶ συγκροτήσεις εἰς ἀνάγκην τοῦ κάστρου, δι' ἧς οὐκ ἐδίδου αὐταῖς τὸ τέλος κατὰ τὸ ἀκέραιον. ἐπεὶ οὖν νῦν πρῶτον ἐνεκλήτευσαν αὐτὸν αἱ μοναχαί, ἠρωτήθη ὁ Εὐδόκιμος, εἴπερ ὑπόσχεται, ἀπὸ τοῦ νῦν δίδουαι τὸ ῥηθέν τέλος ἐν τῷ ἀποταχθέντι καιρῷ, καὶ τίνα δίκην ὑποστήσεται, τοῦτό τε καὶ τὴν ὑφειλομένην

τιμήν μὴ ἀποδιδούς ταις μοναχαῖς· ἐπεὶ οὖν συνοδικῶς ἔγγραφον ὑπό-
 σχασιν δέδωκεν ἔκουσίως, ἵνα αὐτὸν δι' ἑαυτοῦ ἀποκομίζη εἰς τὸ
 μοναστήριον μετὰ εὐγνωμοσύνης καὶ πάσης εὐχαριστίας δι' ὄλου μὲν
 αὐγούστου τὰ δεκατέσσαρα ὑπέρπυρα, δι' ὄλου δὲ τοῦ φεβρουαρίου
 τὰ λοιπὰ δεκατέσσαρα, καὶ τὰς συνήθεις μαγειρίας αὐτοῦ ἀνυστερήτως
 καὶ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι, καὶ ἐάν τι τῶν ὑπεσχημένων παραβῆ ἢ
 ἀτιμάσῃ τινὰ τῶν μοναζουσῶν, ἵνα ἀποδιώκῃται τοῦ κήπου, ἀσυμπα-
 θῶς ζημιούμενος τὰς ἐν αὐτῷ ἀνακτίσεις καὶ πᾶσαν τὴν εὐρεθησομέ-
 νην ἐν τῷ κήπῳ ἐνθήκη καὶ ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ
 ὑπέρπυρα πενήτηκοντα, ἐπεὶ ταῦτα ἔκουσίως ὑπεσχέθη ἔμπροσθιν τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, διέκρινεν αὕτη ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποσχέσει τοῦ Εὐ-
 δοκίμου πάλιν τὸν κήπον κρατεῖν, ὑφείλων πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα
 ἀσυμπαθῶς ὑποστῆναι, ἅπερ καὶ ἔκουσίως ὑπεσχέθη καὶ συνοδικῶς
 ἔστερξε, εἴ τι τῶν ῥηθέντων ἀθετήσῃ καὶ παραβαίῃ, καθ' ἑαυτοῦ γὰρ
 αὐτὸς τὴν ψῆφον ἐξήνεγκε, καὶ οἰκεία καταδικῆ ὑπεύθυνος ἔσται.
 τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο τῇ μονῇ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν
 μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὲν μάλιστ' ἐν δ. †.

DCLII. (6909—1401) iunio. ind. IX.

Sententia in lite de dote.

† Ἐφθάσε πρό τινων ἤδη χρόνων μοναχῆ Καλλονῆ ἢ Πουζου-
 λου, καὶ ἔλαβεν ὑπὲρ τοῦ ψυχικοῦ αὐτῆς μνημοσύνου τὴν θυγατέρα
 . . . . ., καὶ ὀλίγον πᾶν καιρὸν παρ' ἑαυτῇ ταύτην κατέχουσα, συ-
 ζεῦσαι αὐτὴν γε ἀνδρὶ ἠθέλησε, καὶ εὐροῦσα τὸν νῦν διάκονον, τὸν
 Κοντοδοῦκα, ταύτην αὐτῷ παρέχει, καὶ τελείαν ἱερολογίαν εἰς αὐτοὺς
 ποιήσασα, συνεφώνησε δοῦναι αὐτῷ καὶ χάριν προικὸς διὰ τε ὑπερ-
 πύρων μετρητῶν καὶ δι' εἰδῶν ἄλλων . . . . . ὑπερπύρων, ὅσα δῆτα
 καὶ συνεφώνησε, ἀφ' ἧς προικὸς μέρος μὲν παρ' αὐτῇ παρυπεκράτησε,
 τὴν πλείονα δ' ἔδεδῶκει πρὸς αὐτόν. μετὰ μέντοι τῶν γάμων ὀλίγην
 παραδρομὴν δι' ὄγλου αὐτῇ ὁ Κοντοδοῦκας γίνεται, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
 προικὸς εἶδη ἀπαιτῶν καὶ ἔγκλησιν ποιησάμενος κατ' αὐτῆς ἐν τῇ
 βασιλικῇ τῆς Σηλυβρίας κρίσει, ἐκαίσε γὰρ καὶ ἀμφότεροι ᾤκουν,
 ἡγνίκα καὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ ἐν ταύτῃ διέτρι-

βεν· ἐδικαιώθη λαβεῖν ὁ Κοντοδοῦκας καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προικὸς, μόνον εἶπερ εὐπορίαν ἔχει ἡ μοναχὴ, ἐπεὶ καὶ οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι μέχρις εὐπορίας τὴν καταδίκην ἐν τούτοις ἐπάγουσι, εἰπόντες καὶ τῷ οἰκείῳ τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι, κυρ. . . Βρυσεννίῳ τῷ Λεοντάρῃ, ἅτε δεφένστορι ὄντι τῆς ἑαυτῶν κρίσεως, λαβεῖν ταῦτα παρὰ τῆς μοναχῆς, εἶπερ εὐπόρως ἔχει, καὶ δοῦναι τῷ Κοντοδοῦκι, ὃς εἰπὼν τοὺς τῆς κρίσεως λόγους πρὸς τὴν μοναχὴν, ἃ μὲν ἔλαβε τῶν εἰδῶν παρ' αὐτῆς καὶ δέδωκεν αὐτῷ, τινὰ δὲ κατεῖχεν ἡ μοναχὴ παρ' ἑαυτῆ. τῆς οὖν εἰρήνης θεοῦ συνεργείᾳ τῆς μετὰ τῆς θεομεγαλόντου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σηλυβρίας γενομένης καὶ πολλῶν ἐνταῦθα μετοικησάντων, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ μοναχὴ τὴν οἴκησιν ἐνταῦθα ποιεῖται ταύτης τοίνυν ἐνταῦθα εὐρισκομένης καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτῆς κατὰ πόδας παραγίνεται, καὶ δι' ὕχλου ταύτης γενόμενος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προικὸς εἶδη ἀπῆτει. ἡ γοῦν μοναχὴ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐλαθεῖσα καὶ μὴ φέρειν δυναμένη τὴν τούτου πολλὴν ἐπίθεσιν, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατ' αὐτοῦ, εἰποῦσα μὲν καὶ τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα, προσθεῖσα δὲ καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲν ὀφείλουσα πολλὰ ἀπαιτεῖται, προκομίζουσα καὶ γράμμα τοῦ ῥηθέντος Βρυσεννίου τοῦ πρὸς αὐτὴν ἀνενοχλησίας ἕνεκα γεγονότος, ἐν ᾧ ὑπογραφαὶ τε αὐτοῦ καὶ ἐτέρων ἦσαν σεσημειωμέναι, καὶ ἐζήτησεν, ὡς ἂν τύχη τινὸς βοηθείας· καὶ ὁ Κοντοδοῦκας καὶ παραστάς καὶ ἀπολογησασθαι προτραπείς, ψευδὲς μὲν εἶναι καὶ ἀπατηλὸν καὶ πεπλασμένον τὸ παρ' αὐτῆς προκομιζόμενον γράμμα διεστίνετο, ἐζήτησε δὲ πεμφθῆναι τῷ Βρυσεννίῳ, καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ περὶ τούτου λεχθησόμενον στέρξειν ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτόν. δίκαιον οὖν τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν κρίνασα πέμπει τοῦτο τῷ πολλακίς ῥηθέντι Βρυσεννίῳ μετὰ τοῦ θεοφιλεστάτου πρωτόνοταρίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διακόνου, κῦρ Μανουὴλ τοῦ Βαλσαμών, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ὃς τοῦτο ἰδὼν, ψευδὲς καὶ ἀπατηλὸν καὶ μηδεμίαν ὄλως κἂν γοῦν φιλήν εἶδῃσιν τοῦτον εἶπεν εἰς αὐτό. οὕτως οὖν ἐκείνου εἰρηκότος, αὐθις καὶ ἀμφότεροι παραγίνονται εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένῃν, καὶ τῆς ἀπολογίας τοῦ Βρυσεννίου τῆς παρὰ τοῦ γράμματος συνοδικῶς λαληθείσης, ἀπητήθη ὁ Κοντοδοῦκας ἐμφανίσει τὸ γαμικὸν σύμφωνον αὐτοῦ, ὡς ἂν γινῶ ἡ μετριότης ἡμῶν, τίνα μὲν τῶν εἰδῶν εἴληψε, τίνα

δὲ τούτῳ λείπονται, ἵνα ἰκανώσῃ τούτον ἡ μοναχὴ, εἶπερ εὐπορίαν ἔχει· ὃς εἶπεν, ἀπολέσαι τούτο ἐντός τοῦ καλλίου αὐτῆς, κροφίως τούτου ῥιφθέντος, ταύτην ἀνελομένην αὐτὸ, καὶ ἐζήτησεν, ὡς ἂν ἐκφωνηθῆ κατ' αὐτῆς ἐπιτίμιον εἰς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ, οὗ γενομένου μηδὲν ὅπως λαβεῖν ταύτην τούτο εἶπε, ἀλλ' οὐδὲ ἐπίστασθαι, παρὰ τίνι ὑπάρχει. ἐπεὶ δὲ ὦν ἔλεγεν ὁ Κοντοδοῦκας, τὴν τούτων σύστασιν, ἀφ' ὧν ἐπεφέρετο γραμμάτων, ἔχειν διστῆντο, τοῦ τε τῆς κρίσεως δηλαδὴ καὶ τῆς τοῦ πολλακίς ῥηθέντος Βρουενίου παρασημειώσεως, προεκόμισε ταῦτα εἰς τὸ μέσον. ἄπερ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀκούσασα, ἐπεὶ ἐν μὲν τῷ τῆς κρίσεως τὸν πρὸς διορισμὸν τῆς εὐπορίας εὖρε κείμενον, τὴν δὲ τοῦ Βρουενίου παρασημείωσιν παραγραφομένην παρὰ τῆς μοναχῆς εἶδε, γνώμῃ τῶν συνεδριαζόντων αὐτῇ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Σεβρίνου καὶ τῆς Μηδείας, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο, ὡς ἂν δέξηται ἡ μοναχὴ βάρος ἀφορισμοῦ, καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν ὁμολογήσῃ, ὀφείλουσα τούτο καὶ ἀποδοῦναι, οὐδὲ γὰρ ἐθέλησει ποτέ, διέκρινεν, ἢ τοιοῦτον ἔργον θεοφιλὲς ποιήσασα καὶ τὰ ἑαυτῆς πράγματα ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ δοῦσα τὴν ἑαυτῆς ζημιωθῆναι φύχην. δεξαμένη τοίνυν βάρος ἀφορισμοῦ πρότερον, ὅσην ὑποστήσεται κόλασιν ὁ τούτο περιφρονήσας, ἀναδίδαχθεῖσα, ὁμολόγησε, μηδὲν ἕτερον ὀφείλειν αὐτῷ, εἰ μὴ ταῦτα· σινδόνιν, χάλκωμα λιτρῶν ἰδ', κροεντήριν τέταρτον, χρυσάφιν οὐγγίας β', εἰκόνισμα ὑπερπύρων δέκα, βιβλίον σοναξάριν, προσόφια γ', ὑπέρπυρα χρυσᾶ εἰκοσιπέντε καὶ δακτυλίδια τρία θεώρητρα, ἀφ' ὧν τὸ εἰκόνισμα καὶ τὰ τρία δακτύλια ἔχειν εἶπεν ἐν τῇ Σηλυβρίᾳ, πλὴν ἐζήτησεν, ὡς ἂν δι' αὐτὸς πρὸς αὐτὴν οἴνου μέτρα ἑβδομήκοντα. ἐπεὶ οὖν ὁ Κοντοδοῦκας ταῦτα τὰ ὁμολογηθέντα ἀκῆται λαβεῖν, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν δι' ἡ μοναχὴ πρὸς αὐτὸν τὰ ἄλλα πάντα εἶδη, πλὴν τοῦ εἰκονίσματος καὶ τῶν τριῶν δακτυλιδίων, ἀπὸ δὲ τῶν εἰκοσιπέντε ὑπερπύρων τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ δεκαπέντε κατέχη παρ' ἑαυτῆς, καὶ ὅταν ἀποδείξῃ ὁ Κοντοδοῦκας, ὅτι οὐκ ὀφείλει αὐτῇ οἶνον, λάβῃ καὶ ταῦτα παρ' αὐτῆς, λάβῃ δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰκονίσματος καὶ τῶν δακτυλιδίων ὑπέρπυρα πέντε, καὶ ὅταν ἔλθωσι ταῦτα τὰ εἶδη, τό τε εἰκόνισμα δηλονότι καὶ τὰ δακτυλίδια, παρέχῃ μὲν αὐτῷ ταῦτα, ἀντιστρέφονται δὲ πρὸς αὐτὴν τὰ πέντε ὑπέρπυρα, νῦν γὰρ δεξαμένη βάρος ἀφορισμοῦ ὁμολόγησεν, ὡς οὐκ ἔχει ταῦτα ὧδε. ἐπεὶ

τοῖνον ταῦτα ἐγένοντο καὶ ἀποκατέστησαν, καθὼς παρεκελεύσατο ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ ἔλαβεν ὁ Κοντοδοῦκας τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα εἶδη, πλὴν τοῦ εἰκονίσματος καὶ τῶν τριῶν δακτυλιδίων, ἔλαβε δὲ χάριν αὐτῶν τὰ ρηθέντα πέντε ὑπέρπυρα, ἔλαβε δὲ καὶ ἀπὸ τῶν εἰκοσιπέντε τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ δεκαπέντε ἴστανται, μέχρις ἂν καὶ τὸ περὶ τοῦ οἴνου ἀποκαταστάσιν δέξεται, ὀφείλει ἡ μοναχὴ ἀνενόχλητος διατηρεῖσθαι, καθὼς παρεκελεύομεθα, καὶ βάρος ἀφορισμοῦ φρικώδους ἐκφωνεῖ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ βαρυτάτου διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, ἀπολυθέντος εἰς τὴν περὶ τούτων δηλώσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Ἔδχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLIII. (6909—1401) iunio. ind. IX.

De viisptibus a monacho Masario impensis in ecclesia Caesareae Cappadociae.

† Ἐπει ὁ τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὸς πατήρ, κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρις Μακάριος, τὴν οἰκονομίαν τε καὶ διοίκησιν ἐγχειρισθεὶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τῆς σεβασμίας καὶ θείας μονῆς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου, ἔργα καλὰ καὶ θεάρεστα εἰς αὐτὴν ἐσποῦδασε καὶ ἐνήργησε, καὶ δεύτερος οἶον κτήτωρ εἰς αὐτὴν ἀνεφάνη, τὴν τε γὰρ ἐκκλησίαν τῆς μονῆς, περιφανῆ καὶ λαμπρὰν οὖσαν καὶ ἐν πολλοῖς μέρεσι καὶ ἀπὸ τοῦ νοτίου μάλιστα μέρους καταπεσὲν κινδυνεύουσαν, οἰκείαις ἐξόδοις καὶ ἀναλώμασι καὶ κόποις αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ καλογητῶν ἀνέκτισε, καὶ τὰ μέγιστα πρὸ χρόνων ἐβοήθησε, καὶ τὴν τῆς μονῆς τράπεζαν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν καταχύματα ἅπαντα ἀνυποκόρησεν αὐθις καὶ ἀνεκράμωσε σὺν τῷ ἀπὸ τοῦ βορείου μέρους ὑπισθεν τοῦ τῆς μονῆς ναοῦ καταχύματι, ὃ καὶ αὐτὸ ἅπαν καταπεσὸν ἀνεκαίνισεν, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μονῆς προπόλαιον, μέγα ἔργον καὶ ἀναγκαϊότατον, καταπεσὸν ἀνέκτισε καὶ ἀνεκαίνισεν αὐθις πολλαῖς ἐξόδοις καὶ ἀναλώμασι, ἀπὸ τε τοῦ κελλίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ εἰσφορᾶς τινῶν φιλοχρίστων, καὶ πρὸ ἡλιγού καιροῦ ἀνεκαίνισε καὶ τὰ ἐν τῇ μονῇ πάντα κελλῖα, εἰς δ' καὶ ἐξωδίασε διὰ καταστίχου λεπτομεροῦς ὑπέρπυρα διακόσια τέσσαρα, καὶ ἀφῆκε καὶ ταῦτα καὶ ἀφιέρωσε τῷ θεῷ, τοὺς ὑπὲρ τούτου μισθοὺς

καὶ τὰς ἀμοιβὰς παρὰ θεοῦ ἐκδεχόμενος, ὡς καλὸς οἰκονόμος τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ ἱερῶν καὶ θείων πραγμάτων· ἀνεφάνη δὲ καὶ λογαριασμοῦ γεγονότος ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὡς ἐξωδιασθήσαν εἰς κύλισμα καὶ ἀνακαθάρσεις ὁσπητετοπίων τῶν εἰς τὸν τόπον τῆς μονῆς καταχαλασθέντων καὶ εἰς ἄλλας ἀπαραιτήτους καὶ χρείας τοῦ φυτευθέντος ἀμπελλοῦ καὶ ἐξόδους, ἐκβληθείσης πάσης εισόδου, ὑπέρπυρα ἑκατὸν δέ, ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα προεξωδιασθέντα εἰς τὸ μοναστήριον ἀπὸ ἑτέρων λογαριασμῶν προγεγονότων ὑπέρπυρα ἑκατὸν τρία, ὡς καὶ αἱ κατὰ καιροῦς παρασημειώσεις αἱ ἐν κῆ καταστίχῳ καταγεγραμμέναι ταῦτα διαλαμβάνουσιν ἀκριβῶς, ὡς γίνεσθαι ταῦτα ὁμοῦ διακόσια ἑννέα, ἃ ἐδανείσατο ὁ πνευματικὸς καὶ ἐξωδίασεν εἰς τὰς ῥηθείας ἀναγκαίας δουλείας καὶ χρείας τῆς μονῆς μέχρι καὶ τῆς ῥηθείας τρισκαιδεκάτης τοῦ ἀπριλλίου, περὶ μὲν ὧν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ πνευματικὸς εἰς τὴν μονὴν κατεβάλετο, τοὺς μισθοὺς ἐν ἡμέρᾳ τῇ φοβεραῖ ἀπολήφεται παρὰ τοῦ μισθαποδότου Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος· „εἰ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα εἰς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου“ τὰ δὲ τοῦ λογαριασμοῦ διακόσια ἑννέα ὑπέρπυρα τὰ ῥηθέντα ἀποδώσει ὁ πνευματικὸς τοῖς ἔχουσι ταῦτα καὶ ἀφ' ὧν αὐτὰ ἐδανείσατο, ἀπὸ τοῦ σὺν θεῷ ἐρχομένου εισοδήματος τοῦ μοναστηρίου, οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰς τὸ ἔμπροσθεν εἰς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους ἐξόδους καὶ χρείας τοῦ μοναστηρίου καταβαλεῖ ἀναλώματα. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων ἀπάντων δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLIV. (6909—1401) iunio. ind. IX.

Sententia in lite.

† Αἱ ἐνασκούμεναι τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς καθηγουμένης αὐτῶν συνοδικῶς ἀναδράμοῦσαι ἔγκλησιν ἐποιήσαντο κατὰ τοῦ Λουκά καὶ τοῦ . . . . ., οἷς ἐξεδόθη τὸ ἀμπέλιον τῆς μονῆς αὐτῶν ἐφ' ἡμισίᾳ τῶν ἐξ αὐτοῦ καρπῶν, μετὰ προτροπῆς καὶ ἐνδόσεως τῆς